

Športnik

REVIJA JE BREZPLAČNA
Številka 70
oktober 2023
www.zsis.si

**Pogovor z dr. Borom
Štrumbljem**

str 12

**Zlato in bron
za Tirška**

str 26

**Osem kolajn
na Poljskem**

str 34

Kazalo

3	Pariz, prihajamo	28	Tudi boccia želi na paralimpijske igre	52	Po poletnem paralimpijskem taboru sledi še zimski
4	S prenovljeno podobo proti paralimpijskim igram	32	Triglav tek privabil več kot 1.800 obiskovalcev	56	Največjo napako naredimo, če učenca ne vključimo v pouk športne vzgoje
12	Pariz 2024 – priložnost za slovenski parašport	34	Kar osem odličji na Poljskem	58	Pomen prenove vizualnega sistema organizacije za blagovno znamko
16	Z igro bi si zaslužili boljši rezultat	36	Po bronu v Grčiji ga čaka Avstralija	64	Drugo največje športno priznanje v Janezove roke
20	Norveška vzpodbuda za razvoj paraalpskega smučanja	38	Iz Berlina z 18 kolajnami	66	Vsak mesec Tempo na nacionalni televiziji
22	Izkazali so se na Češkem	42	Državna prvenstva 2023		
23	Glavni cilj Pariz	48	V Ljubljani odbojgarski spektakel		
24	Veselo na delo do iger	50	Do prve badminton medalje na mednarodni sceni		
26	Ne išče izgovorov in zbira medalje	51	Denis Repa zmagal v Italiji		

Kolofon

Izdaja: Zveza za šport invalidov Slovenije - Slovenski paralimpijski komite

Za Zveza ŠIS - SPK: Damijan Lazar

Uredniški odbor: Drago Perko - v.d. urednika, Tjaša Filipič, Maja Bobnar, Anton Petrič, Žiga Kobaševič in Franci Slivšek

Sodelavci: Majda Vesel Kočar in Jana Čander

Lektoriranje: Rok Janežič
Oblikovanje in prelom: Franci Slivšek

Tisk: Para d.o.o., Ljubljana

Naslov: Zveza ŠIS - SPK, Cesta 24. Junija 23, 1231 Ljubljana - Črnuče

Tel.: +386 (01) 53 00 891
Fax: +386 (01) 53 00 894
info@zsis.si
http://www.zsis.si

Tr. r.: 0510 0800 0024 242

Naklada: 4000
Izid revije sta finančno omogočila

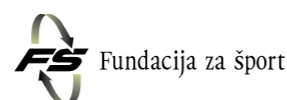
Fundacija za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij – FIHO in Fundacija za šport FŠ.

ISSN 1854-5254

Mnenja izražena v avtoriziranih člankih so mnenja avtorjev in niso verificirana stališča Zveze ŠIS - SPK.

Programe Zveze ŠIS - SPK sofinancirajo:

Naslovna fotografija:
(foto: World Shooting Para Sport)

Pariz, prihajamo

Piše: Damijan Lazar, predsednik Zveze ŠIS-SPK

(foto: Vid Ponikvar/Sportida)

▲
Damijan Lazar
predsednik
Zveze ŠIS - SPK

Ni dolgo od tega, ko smo na paralimpijskih igrah v Tokiu stiskali pesti za naše najboljše športnike. Tekmovali in pripravljali so se v težkih pogojih. Pandemija COVID-19 je močno zarezala v šport in marsikateremu športniku otežila možnost dokazati, da sodi v sam svetovni vrh. Paralimpijske igre v Tokiu so bile pravi izziv za organizatorje, ki so morali poskrbeti, da človeških stikov praktično ni bilo. Takih iger brez gledalcev in v maskah si ne želimo več. Ob odličnem športnem dosežku te prav publika ponese v okvirje, ki jih do tedaj nisi niti poznal niti občutil. Ni boljšega in lepšega kot deliti srečo uspeha v objemu s tistimi, ki so ti ves čas stali ob strani in razumeli tvoje težave, ko bi najraje vse postavil v kot. Sedaj pa se vračajo tiste prave paralimpijske igre, tiste, na katerih bomo lahko gledalci glasno navijali, športnik pa bo lahko ob uspehu prepoznal svoje navijače. In trener bo lahko v objem skočil dobitniku medalje, ki bo ne le tri, ampak štiri leta nosil krono najboljšega na svetu.

Največjega športnega dogodka se še posebej veselimo Evropejci, saj se po 12 letih igre spet vračajo na staro celino. Leta 2012 so namreč igre izvrstno organizirali Britanci, spomin na London je živ in prijeten. Sporočilo, ki ga tako velik športni dogodek prinese v naše okolje, je unikatno, močno in neprecenljivo, predvsem za mlade invalide in njihove starše. Poziva jih, da tudi svoje otroke vključijo v ustrezno športno vadbo in si tako ustvarijo priložnost narediti korak naprej. Na Zvezi za šport invalidov Slovenije – Slovenskem paralimpijskem

komiteju smo s programom POSTANI ŠPORTNIK na nove mlade invalide pripravljani. Skupaj z njihovimi starši bomo za vse našli primerno športno vadbo, ki bo zadostila vsem njihovim potrebam in športnim zmožnostim. To je naša naloga, to je naše poslanstvo.

Le še slabo leto nas loči od paralimpijskih iger, pa smo že globoko v pripravah, da bi čim več slovenskih parašportnikov nastopilo na najpomembnejšem športnem dogodku. Za nas, ki se trudimo, da bi imeli naši športniki dovolj dobre pogoje, da se jim ta pravica nastopanja ne bi krtila, pa je to velik izziv. Kar nekaj izzivov imamo še na področju ustvarjanja boljših pogojev za treniranje in na področju strokovne podpore na samem mednarodnem športnem prizorišču. Bolj razvite države, pa žal ne samo one, so nas že zdavnaj prehiteli in parašport dvignile na primerljivo raven olimpijskih športov. Podpora, ki je žal finančno nezadostna, ne sega samo na stran države, ampak je slaba tudi s strani invalidskih organizacij. Vsako leto nam odmerjajo manj finančnih sredstev, skupaj pa same prejema več sredstev kot naša krovna organizacija za parašport. Vse finančne potrebe po športu pa usmerjajo na nas. Narobe svet. V času, ko so tudi za parašportnike urejene nagrade za osvojenе medalje z največjih tekmovanj, pa si nekateri kljub starostni omejitvi ali kratkem vadbenem procesu želijo izsiliti našo finančno podporo, pa čeprav do danes ne poznajo niti ravni športa, v katerega se želijo vključiti. Proces njihove vadbe obsega nekaj tednov.

V Pariz prihaja Slovenija! Prvo kvoto in s tem nastop v Parizu si je pristreljala lokostrelka Živa Lavrinc. Takoj za njo je bil uspešen lokostrelec Dejan Fabčič. Po nekaj težavah s strelno opremo je bil pravi, ko je bilo najbolj treba, naš najuspešnejši strelec Franček Gorazd Tiršek. Veliko upanje usmerjamo tudi v žensko ekipo odbojke sede. Še kar nekaj parašportnikov ima možnost, da s svojimi športnimi dosežki poseže po vstopnici za Pariz. Prepričan sem, da bomo številčno in glasno podprli vse slovenske parašportnike ne glede na športni rezultat – v upanju, da bodo prav ti nagovorili bodoče generacije, da se vključijo v program POSTANI ŠPORTNIK.

S prenovljeno podobo proti paralimpijskim igram

Piše: Drago Perko

(foto: Vid Ponikvar/Sportida)

V Ljubljani smo pri odštevalniku zaznamovali 365 dni do začetka paralimpijskih iger, kamor naši odhajajo v sveži celostni grafični podobi.

Poletne paralimpijske igre se vračajo v Evropo. Francoska prestolnica, Pariz, bo med 28. 8. in 8. 9. 2024 gostila 17. poletne paralimpijske igre. Zveza za šport invalidov Slovenije – Slovenski paralimpijski komite pa je v Ljubljani na Toplarniški ulici ob odštevalniku do paralimpijskih iger obeležila mejnik 365 dni do Pariza in ob tej priložnosti obelodanila novo celostno grafično podobo.

Z nami sta bila tudi njegova ekselencija Hiromichi Matsushima, japonski veleposlanik v Sloveniji ter Karl Cogard, direktor Francoskega inštituta.

Slovesnost 365 dni do Pariza bi morala biti že 30. 8., a nam jo je zagodlo vreme. Tako smo se zbrali nekaj dni kasneje, a zato nič manj srčno zaznamovali ta mejnik, predvsem pa slovensko javnost prijazno opomnili, da se tudi za nas začenja odštevanje – za parašportnike in parašportnice do največjega športnega dogodka v njihovih karierah, za zvezo pa bo to leto polno organizacijskih izzivov, da vsem potnicam in potnikom zagotovi optimalno pripravo na igre, hkrati pa pomaga vsem, ki bodo v prihodnjih dneh, tednih in mesecih še lovili paralimpijsko vozovnico.

Že danes je jasno, da bodo na igrah zagotovo tekmovali Živa Lavrinc (paralokostrelstvo), Dejan Fabčič (paralokostrelstvo) in Franček Gorazd Tiršek (parastrelstvo). Živa, tudi novopečena mamica, sina je rodila slab mesec pred svetovnim prvenstvom, si je premierni nastop zagotovila s 7. mestom na svetovnem prvenstvu, Dejan Fabčič je na evropskem prvenstvu zmagal na kontinentalnih kvalifikacijah, Franček Gorazd Tiršek pa si je kvoto priboril z naslovom evropskega prvaka v Rotterdamu. V igri za nastop ostajajo ženska reprezentanca odbojke sede, parastrelec Anton Bavec, Nataša Bartol (dvoransko balinanje), parakolesar Anej Doplihar, paraatlet Robi Kogovšek, paraplavalec Tim Žnidaršič Svenšek in Luka Trtnik ter Andreja Dolinar (oba paranamizni tenis). Slovenski parašportniki in parašportnice so do sedaj osvojili 53 paralimpijskih kolajn, 52 na poletnih igrah, eno na zimskih.

V Parizu se bo več kot 4400 parašportnikov in parašportnic merilo za 549 kolajn v 22 parašportih. Vstopnice za ogled tekmovanj bodo v prodaji od 9. oktobra naprej, Mednarodni paralimpijski komite pa si jih želi prodati vsaj 2,8 milijona. Na teh igrah se bodo na tribune vrnili gledalci. Na zadnjih poletnih paralimpijskih igrah v Tokiu so zavrlo COVID-19 ukrepov tribune športnih objektov samevale. Znana je tudi maskota poletnih olimpijskih iger v Parizu. Organizatorji niso iskali navdiha v živalskem svetu, temveč v zgodovini. Izbrali so frigijsko čepico, simbol francoske revolucije.

Pariz je pripravljen

Medtem ko naše parašportnice in parašportniki trenirajo in se pripravljajo na naslednje izzive, sta se konec avgusta v Parizu mudila vodja naše paralimpijske odprave dr. Boro Štrumbelj in njegova pomočnica Jana Čander. »Zagotovo nas bo v Parizu pričakalo drugačno vzdušje, kot je bilo

zavrlo COVID-19 v Tokiu. Že sam Pariz s svojimi znamenitostmi bo pripomogel, da bo vzdušje drugačno. Tudi Tokio je bil lep, a Pariz ima svoj šarm. Seminar vodij odprav v Parizu je pokazal, da vse priprave na olimpijske in paralimpijske igre potekajo po načrtu in da trenutno ni nikakršnih zamud pri gradnji športnih objektov in

Dr. Boro Štrumbelj v pogovoru z Matejo Pintar Pustovrh.

Slovesno ob odštevalniku.

paralimpijske vasi,« je svoje vtise iz Pariza strnil dr. Boro Štrumbelj (več v intervjuju, ki smo ga opravili v tokratni številki revije Športnik; op. a.), ki bo drugič zapored vodja slovenske odprave na poletne paralimpijske igre.

Ko moči združita glasba in šport.

Dejan Šmid se je izkazal ob prenovi celostne grafične podobe zveze.

Dogodka v Ljubljani so se udeležili njegova ekselenca Hiromichi Matsushima, japonski veleposlanik v Sloveniji, v imenu francoskega veleposlaništva pa je zbrane pozdravila Samantha Bonbayl, prva svetovalka na veleposlaništvu Francije v Sloveniji. Slovesnosti se je udeležil tudi Karl Cogard, direktor Francoskega inštituta v Sloveniji. Veseli smo bili, ker smo dogodek obeležili skupaj z našimi partnerji in sopotniki v naši parašportni zgodbi. Z nami so bili Romana Girandon, predsednica uprave Loterije Slovenije, predsednik družbe Toyota Adria Yosuke Arai, Peter Kebrič, direktor nabave v Lidl Slovenija, in Tina Cipot, vodja korporativnega komuniciranja v Lidl Slovenija, Polona Škrbec, vodja oddelka za upravljanje družbene odgovornosti, dr. Zvone Čadež, direktor Univerzitetnega rehabilitacijskega inštituta Soča, in številni drugi.

Začenjamo novo ero

»Tudi tokratna prireditev 365 dni do Pariza je pomembna zaradi vnovič izkazane podpore parašportnikom in parašportnicam. Zavedati se moramo, da leta in leta garajo, se odrekajo za tak dogodek, da se lahko predstavijo. Ob takih priložnostih radi podoživljajo svoje mednarodne uspehe. Prav ti parašportniki pa so najboljši ambasadorji parašporta, kamor želimo pripeljati, predvsem pa nagovoriti mlade invalide in tako ustvarjati nove zgodbe. Vse skupaj sovпада z novo grafično podobo naše zveze. Tudi mi začenjamo novo ero, ko bi radi nagovorili slovensko javnost – tudi s pomočjo paralimpijskih iger v Parizu, ko se igre po 12 letih spet vračajo v Evropo,« se iger v Parizu veseli Damijan Lazar, predsednik Zveze ŠIS-SPK.

Najtežje do sedaj

»Lahko rečem, da je bilo na moji dosedANJI športni poti najtežje osvojiti ravno paralimpijsko kvoto za Pariz. Tudi zato sem je toliko bolj vesel. Zahtevno je bilo predvsem s psihološkega vidika. Na svetovnem prvenstvu, kjer so delili največ kvot, sem žal imel okvaro opreme, lok mi ni služil. Ostal sem zunaj konkurence. V času evropskega prvenstva, v posebnih kvalifikacijah, sta ostali na voljo le še dve kvoti. Vedel sem, da mora biti ena moja. Verjel sem, da mi bo uspelo. In mi tudi je. S trenerko Brino Božič sva bila zelo vesela. Do paralimpijskih iger je še manj kot leto. Sicer pa smo s pripravami začeli naslednji dan po osvojitvi paralimpijske kvote. Ob 9. uri zjutraj smo s trenerko Brino Božič že opravili prvi trening. Verjamem, da bo letošnje leto zelo naporno, Brina je zelo natančna pri načrtovanju treningov in poskrbi za vse elemente lokostrelstva. Po eni strani se vsega tega veselim, a se hkrati zavedam, da me čaka leto trdega dela in veliko odrekovanja doma, v družini in službi,« proti Parizu pogleduje paralokostrelca Dejan Fabčič.

»Lansko leto je bilo zame zelo pretresljivo. Sreča mi je večkrat obrnila hrbet.

Najprej se mi je na evropskem prvenstvu pokvarila puška, tam sem osvojil 4. in 5. mesto, prišel sem domov, popravil opremo in šel na tekmovanje v Francijo, kjer bodo paralimpijske igre. Na tekmi v Franciji sem začel fantastično, uvodoma sem bil drugi, za desetinko sem ostal brez paralimpijske kvote, na drugi tekmi pa se spet pokvari puška. Z neprijetnimi občutki sem zapustil Francijo, potem pa odšel na tekmovanje v Novi Sad in zasedel 1., 2. ter 3. mesto. Tam moram pohvaliti mojo spremljevalko Leo, ki mi je na tekmovanju pomagala na najvišji

možni ravni; s svojim delom in odnosom je lahko za zgled številnim trenerjem, kako je treba pomagati športniku na največjih tekmovanjih. Na svetovnem prvenstvu v Al Ainu je bila z mano trenerka Andreja Gorjup, ki si zasluži moj velik poklon. Na tekmovanju naju je preizkušala sreča, saj sem za desetinko ali dve ostal brez paralimpijske vozovnice. Kljub temu so glave ostale na mestu. Sledil je svetovni pokal v Južni Koreji, kjer se je vse ponesrečilo z novo opremo, zato sem se vrnil na staro opremo. Tako sem na svetovnem pokalu v Osijeku trikrat

Franček Gorazd Tiršek si je že pristreljal vozovnico za Pariz.

Pod taktirko trenerke Brine Božič lokostrelci do dveh paralimpijskih vozovnic.

1 PARALIMPIJSKI ŠPORT

Novice

zasedel drugo mesto. Zatem so Slovenijo, tudi mene in moj kraj Gornji Grad, prizadele hude poplave. Ostal sem brez možnosti trenirati pred evropskim prvenstvom. S pomočjo izkušenj in samozavesti ter zahvaljujoč predanosti mi je uspelo. V Rotterdamu na evropskem prvenstvu sem osvojil zlato kolajno in potrdil mesto na paralimpijskih igrah. Medaljo iz Rotterdamu pa poklanjam vsem Slovincem, ki so jih prizadele poplave, ter trenerki Andreji in Lei. Lepo skrbita zame. Sedaj me čaka svetovno prvenstvo v Peruju, potem pa priprave na Pariz,« je svoje vtise strnil Franček Gorazd Tiršek, ki je na zadnjih treh paralimpijskih igrah osvojil kar štiri kolajne – tri srebrne in eno bronasto.

Nova celostna grafična podoba

Na torkovi prireditvi smo predstavili novo celostno grafično podobo. »S prenovno vizualne podobe blagovne znamke Zveze ŠIS-SPK smo sledili Strategiji za obdobje 2019–2029, zato smo

Slovenija, srečno v Parizu!

se želeli ustrežneje pozicionirati kot sodobna in v prihodnost usmerjena organizacija. Za obstoječ simbol je bilo namreč ugotovljeno, da ga mnogi vidijo, kot da potuje levo, kar v zahodnih kulturah pomeni nazaj. Novi simbol Zveze ŠIS-SPK je kombinacija nacionalnega simbola, prstana in trikotnikov, ki tvorijo puščico. Z usmerjenostjo navzgor parašportnike vzpodbuja, da kljub raznim oblikam oviranosti vztrajno trenirajo za vedno boljše rezultate. Krožna oblika prstana ponazarja združevanje vseh organizacij, ki se ukvarjajo s športom invalidov, ter pomembno vlogo Zveze ŠIS-SPK pri opolnomočenju njenih članov. Konstrukcija simbola, sestavljena iz trikotnikov, je povsem funkcionalna, saj jo je lažje kombinirati z dresi paralimpijske reprezentance, za podobo katere skrbi Olimpijski komite Slovenije (OKS). S celostno podobo OKS sta usklajeni tudi glavni barvi – svetlo modra in zelena,« je ob tem povedal oblikovalec Dejan Šmid, ki se je podpisal pod novo celostno grafično podobo Zveze ŠIS-SPK.

SE ŽENEŠ ZA PROTEINI?

Tvoja izbira se začne v Lidlu.

Preprosto več za vas

Hana Verdev
Ambasadorka Lidlove Vitalnice
in osebna trenerka

Slovenska odprava na 16. poletnih svetovnih igrah specialne olimpijade v Berlinu.

(foto: Marko Vidmar)

Pariz 2024 – priložnost za slovenski parašport

Piše: Drago Perko

(foto: foto: Vid Ponikvar/Sportida)

Dr. Boro Štrumbelj bo vodja paralimpijske odprave na poletne paralimpijske igre. V pogovoru o izkušnjah iz Tokia in s strateškim pogledom naprej.

Dnevi, tedni in meseci, ki sledijo, bodo v znamenju Pariza. Odštevanje do 17. poletnih paralimpijskih iger se je začelo. Slovenska paralimpijska odprava v Francijo se polni, dr. Boro Štrumbelj pa bo vnovič njen vodja, asistiral mu bo Jana Čander. Dvojec se je izkazal že na igrah v Tokiu. Prav dr. Boro Štrumbelj pa je naš tokratni intervjuvanec. Vrsto let je tako ali drugače povezan s parašportom, vsak pogovor z njim pa je zanimiv, poln, iskri.

Veseli smo, ker boste vnovič vodja slovenske paralimpijske odprave. Ekipa bo v pravih in varnih rokah. Kam pa segajo vaši paralimpijski začetki?

»Moja zgodba s paralimpijskimi igrami se je začela leta 2008 v Pekingu v vlogi trenerja Dejana Fabčiča, takrat paraplavca; vesel sem, da bova sedaj v Parizu v drugačnih vlogah ponovno skupaj – on kot paralokostrelec, jaz kot vodja odprave. Sicer pa sem bil od Pekinga naprej na vseh poletnih paralimpijskih igrah, le v Riu sem bil na olimpijskih igrah kot direktor direktorata za šport. Funkcijo vodje odprave bom zdaj opravljal drugič po specifičnih igrah v Tokiu.«

Kaj vam pomeni, da ste bili vnovič izbrani za vodjo odprave?

»Zelo na kratko, veliko čast in odgovornost.«

▲ Dr. Boro Štrumbelj še drugič kot vodja paralimpijske odprave.

Katere naloge vas čakajo?

»Vodja odprave je le vrh mogočne koordinacijske organizacijske strukture med Zvezo ŠIS-SPK in organizatorji v Parizu. Kot vodja slovenske odprave se v koordinacijo vmešam le takrat, ko je treba z vidika vodje potegniti hitre in odločne poteze, kadar gre kaj narobe. In do zdaj se to še ni zgodilo. Sicer pa je glavna vloga nadzorovati, da organizacija poti, nabava tekmovalne in druge opreme, logistika bivanja in sodelovanje z organizatorji iger poteka nemoteno. Kot vodja odprave usklajujem delo z Olimpijskim komitejem Slovenije, ki nam pomaga pri organizaciji, zlasti nabavi opreme. Nekoliko pomembnejša je vloga na igrah samih, ko so približno vsak drugi dan jutranji

sestanki vodij odprav, kjer se pretakajo informacije o problemih v vasi, transportu ipd. Na takih sestankih poskušamo sproti reševati probleme, ki jih imajo posamične ali vse reprezentance.«

Ob sebi imate pomočnico Jano Čander, s katero sta izjemno uigran tim. Kako pomembno je Janino delo, kje vam je v največjo pomoč?

»Zaradi Jane in njenega dokazano profesionalnega pristopa sem brez večjih skrbi sprejel ponovno odgovorno nalogo vodje odprave. Vse naloge opravlja odlično, nanjo se lahko zmeraj zanesem,

drug drugemu sva na razpolago 24 ur, če se pojavijo težave. Pravzaprav za celotno organizacijo in komunikacijo skrbi ona. Kot že rečeno, sam izvajam le neke vrste nadzor, ali vse poteka tako, kot mora. Se pa vsakič, ko je kaj pomembnega, posvetujeva in skupaj sprejema odločitve. Seveda ima mnogokrat zadnjo besedo predsednik zveze, ki je sproti obveščen o organizacijskih vidikih in usmerja najino delo. Pri tem je treba poudariti, da delo, ki ga opravlja Jana, v drugih reprezentancah opravlja več ljudi. Res pa je tudi, da imajo druge države večje reprezentance. Je pa letos tako za Jano kot zame vse skupaj precej manj stresno in lažje, saj organizacija vsakih iger poteka podobno – izkušnje, ki sva jih dobila pri organizaciji iger v Tokiu, so neprecenljive.«

Za vami je seminar vodij in pomočnikov paralimpijskih odprav. Konec avgusta ste bili v Parizu. Prvi vtisi?

»Seminar vodij odprav v Parizu je pokazal, da vse priprave na olimpijske in paralimpijske igre potekajo po načrtih in da trenutno ni zamud pri gradnji športnih objektov in paralimpijske vasi. Igre bodo trajnostno naravnane, precej spominjajo na London 2012. Zelo malo je novih športnih objektov, veliko tekmovalni se bo odvijalo na razstavišču, kjer bodo postavljene montažne tribune, veliko jih bo prvič na spektakularnih prizoriščih, npr. pod Eifflovim stolpom ali pa kar na ulicah. Želja prirediteljev je namreč igre kar najbolj približati ljudem. Z vidika organizacije vse poteka po precej utečenih protokolih, dodano vrednost trenutno predstavlja mlada ekipa organizatorjev (trenutno je zaposlenih 1600 oseb, v naslednjih mesecih pa se bo logistična ekipa povečala na okoli 2000 oseb), ki skrbi za organizacijo tako olimpijskih kot paralimpijskih iger. Prav ta ekipa daje organizaciji določen šarm. Kar velik logistični zalogaj bo organizacija prevozov, saj so športni objekti po vsem Parizu, promet pa je lahko tam precej kaotičen. Tako sva denimo z Jano Čander ob odhodu skoraj dve uri in pol porabila za prevoz od središča mesta do 26 kilometrov oddaljenega letališča. Organizatorji obljublajo, da bodo ta problem rešili s t. i. olimpijskim pasom, namenjenim le športnikom in spremljevalcem. Prav tako bo za organizatorje logistični zalogaj zagotavljanje varnosti, saj bodo nekatera prizorišča, kot denimo lokacija otvoritve, na zelo velikem področju v primerjavi s stadionom.«

Pred dvema letoma ste bili vodja odprave v Tokiu. Tiste igre so bile specifične, kakšno lekcijo, morda kar sporočilo, so vam dale?

»Igre v Tokiu so bile res specifične. Potekale so v času

pandemije COVID-19 in bile predstavljene za eno leto. V tem času se je človeštvo o tej nevarni bolezni veliko naučilo. Olimpijske in paralimpijske igre leta 2021 v Tokiu med še zmeraj prisotno pandemijo so pokazale, da gre lahko življenje naprej na globalni ravni ob upoštevanju osnovnih ukrepov za preprečevanje širjenja bolezni. Kljub temu so to bile zelo človeške igre, odlično organizirane, manjkal je le navijaški vrvež. Glavno sporočilo iger v tistem trenutku je bilo življenje, šport pa gre naprej na globalni ravni. Mislim, da so bile igre pomembno sporočilo za celotno človeštvo, pokazale so, da se življenje počasi, a vztrajno normalizira.«

Kateri so bili največji izzivi v Tokiu?

»Največji izzivi so bili povezani s COVID-19. Slednji je bil v vasi, vendar smo vsi skupaj z določeno disciplino in ne preostriimi ukrepi dosegli (večinoma le nošenje mask), da se ni širil. Igre so tako s športnega vidika potekale nemoteno. Manjkali so le gledalci. To smo občutili zlasti predzadnji dan, ko so otrokom le dovolili, da so prišli na strelišče in navijali. In kar naenkrat je bila atmosfera prijetnejša. Drugi izziv je bil ohraniti koncentracijo, saj smo bili ujetniki paralimpijske vasi, izhodi so bili namreč prepovedani. Kljub temu sva se z Jano v naši majhni ekipi trudila ohraniti pozitivno atmosfero. In mislim, da nam je skupaj s trenerji in ostalo ekipo uspelo. Ne smemo pozabiti tudi odlične podpore slovenske ambasade in tedanje slovenske veleposlanice na Japonskem dr. Ane Polak Petrič, ki nam je pomagala na vsakem koraku, zlasti ko smo kaj potrebovali iz mesta. Tudi s prostovoljcem smo imeli srečo. Upokojeni pilot Boeinga 747 in njegova kolegica sta odlično znala angleško, kar na Japonskem ni ravno običajno. Skupaj smo rešili marsikateri problem. Stkali pa smo tudi prijateljstvo, ki traja še danes.«

Ste kdaj pomislili, da iger v Tokiu ne bi bilo in kaj bi to pomenilo za parašport?

»Najprej sem leta 2020 takoj po pojavu COVID 19, lahko rečem »dokumentirano«, med prvimi izrazil dvom o izvedbi iger leta 2020. In res so jih prestavili za eno leto. Prav je, da je bilo v ospredju zdravje športnikov in spremljevalnega osebja. V letu dni smo o virusu vedeli veliko več, uvedli so testiranje, pojavila so se cepiva, organizirani so bili varnostni protokoli in igre so lahko stekle. Neizvedba tako olimpijskih kot paralimpijskih iger bi za šport nasploh pomenila malo katastrofo iz več vidikov. Številni športniki ne bi mogli uresničiti svojih sanj bodisi postati paralimpijec ali dobitnik medalje. Številni zaradi starosti ali drugih vzrokov ob odpovedi iger te možnosti ne bi

več imeli. Tudi s finančnega vidika bi bil to kar velik problem zlasti za mednarodni paralimpijski, še veliko bolj pa olimpijski komite, ki tržita zlasti medijske in sponzorske pravice tekmovanja. Mnogi se pri tem ne zavedajo, da je Mednarodni paralimpijski komite pravi malček v primerjavi z Mednarodnim olimpijskim komitejem. Če ima slednji nekajmiliardni dolarski proračun, ki se pretežno polni ob izvedbi olimpijskih iger, ima Mednarodni paralimpijski komite proračun okoli 20 milijonov dolarjev. Kaj je preložitven finančno pomenila za Mednarodni paralimpijski komite? Leta 2021 je bil proračun zmanjšan na približno 13 milijonov dolarjev zaradi izpada televizijskih pravic in sponzorstev. Če vemo, da se iz teh sredstev sofinancirajo tekmovanja in klasifikacijske ekipe, vidimo, da je bil izpad prihodkov kar velik finančni problem za parašport.«

Sedaj se karavana seli v Pariz.

»Pariz je eno najlepših mest na svetu. Pandemije ni več, športniki in navijači si ga bodo lahko ogledali v prostem času z vsemi njegovimi lepotami. S tega vidika se iger veselim. Z vidika vodje odprave bo marsikaj lažje, saj smo na isti celini in v istem

časovnem pasu. Online sestanki z organizatorji v Tokiu so zaradi časovne razlike pogosto potekali ob treh zjutraj. Kot vodja ekipe in poznavajoč Pariz so moje skrbi povezane predvsem s transportom. Upam tudi, da ne bodo določene socialne skupine igre izkoristile za opozarjanje nase in delale nereda. Seveda se pri tem ne bojim za varnost, saj bodo tudi te igre nedvomno povezane s strogimi protokoli za zagotavljanje varnosti, kot vse doslej. Tudi ne dvomim o tem, da bodo Francozi odlični organizatorji iger, saj so športna država z veliko izkušnjami pri organizaciji športnih prireditev.«

Brez pričakovanj pred takim spektaklom ne gre. Kaj torej pričakujete od Pariza?

»Odlično izvedbo na vrhunskih športnih objektih z odličnimi športnimi dosežki tako na olimpijskih kot paralimpijskih igrah. Upam, da bo to srečanje športnikov z vsega sveta in da bodo vsi imeli možnost tekmovati ne glede na vero, nacionalnost ali šport. To bi pomenilo konec trenutno perečih meddržavnih konfliktov in da bo orožje med igrami mirovalo po na žalost vse manj olimpijski tradiciji. Osebnostno menim, da športniki ne bi smeli biti žrtev teh konfliktov.«

Zakaj pa je s perspektive parašporta v Evropi, tudi v Sloveniji, pomembno, da so igre v Evropi?

»Organizacija iger v Evropi pomeni več prednosti za parašport. Gledanost iger bo zagotovo večja. Paralimpijske igre (in nasploh parašport) imajo namreč vedno boljše medijsko pokritost. Npr. italijanska državna televizija je letos prenašala ali predvajala posnetke s svetovnega prvenstva tako v paraatletiki kot paraplavanju. Na njenem športnem kanalu prenašajo tudi že nekatera državna prvenstva parašporta. Tudi pri nas je nacionalna televizija v zadnjih letih korenito – v pozitivnem smislu – spremenila odnos do parašporta in prav je tako. Seveda pa so še zmeraj možnosti za izboljšanje. Naj povem, da bodo to najbolj gledane paralimpijske igre doslej. Vsa tekmovanja bodo prenašali v živo, skupno več kot 200 ur prenosov v 148 državah. To kaže, da parašport vse bolj prodira v javnost in da je zanimanje zanj vse večje. Upam, da je tudi RTV Slovenija med temi državami. Medijska pokritost pomeni tudi večje udejstvovanje invalidov v športu, kar je eden največjih ciljev Zveze ŠIS-SPK. To, da bodo igre v Evropi, pomeni, da bodo evropskim gledalcem dostopne brez časovnega zamika. Igre v Parizu pomenijo tudi lažjo možnost obiska olimpijskih in paralimpijskih prizorišč, francoski organizatorji pa si želijo, da bi bile igre vseevropske z vidika sodelovanja prostovoljcev iz vse Evrope.«

Kam gre parašport na globalni ravni?

»Parašport na globalni ravni gre z organizacijskega vidika vse bolj v inkluzijo, kar pomeni, da mednarodne športne zveze parašport vse bolj vključujejo v svoje redno delo. To prinaša sinergije tako z vidika strokovnega dela kot organizacije tekmovanja. Kvaliteta parašporta se vse bolj dviga, parašportniki v številnih državah se statusno izenačujejo z drugimi športniki. To pa pomeni, da so dosežki zmeraj boljši. Uvrstitev na paralimpijske igre je danes že sama po sebi vrhunski športni dosežek.«

Kot prva si je mesto v slovenski odpravi zagotovila Živa Lavrinc, sledila sta ji Dejan Fabčič in Franček Gorazd Tiršek. Medtem ko je Tiršek serijski osvajalec kolajn, Fabčič pa tudi premore že precej paralimpijskih izkušenj, je Živa debitantka. Kaj bi ji sporočili?

»Živi kot debitantki in novopečeni mamicici lahko le čestitam, da ji je v tako kratkem času uspelo doseči uvrstitev na igre. Spomnim se, ko sva pred leti iskala športno panogo, v kateri bi lahko izpolnila svoje sanje postati paralimpijka. In smo jo našli. Na igrah naj le uživa in rezultat ne bo izostal.«

Prav paralokostrelstvo, tu se je uspešno našla Živa Lavrinc, je v Sloveniji razmeroma mlada panoga, a se je pokazalo, da je vse mogoče, tudi priti na igre. Kje so razlogi za to in kakšno je sporočilo ostalim športom?

»Paralokostrelstvo kaže sinergije, ki jih povzročajo inkluzija. Dejan in Živa sta imela srečo, da sta prišla pod okrilje Brine Božič, trenerke in strokovne sodelavke na Lokostrelski zvezi Slovenije. Svoje znanje in izkušnje iz lokostrelstva je več kot dobro prenesla na Živo in Dejana in rezultati so tu. V tej smeri bi moral iti slovenski parašport, kjerkoli je to mogoče.«

Kje imamo še rezerve pri pridobivanju mladih invalidov, da bi se preizkusili in zapisali parašportu?

»Mladih invalidov, pa tudi tistih s pridobljeno invalidnostjo, je v parašportu odločno premalo. Tu nas čaka še veliko izzivov. Priložnost za njihovo vključevanje vidim predvsem v evropskem projektu, ki ga bomo s pomočjo ministrstva za gospodarstvo, turizem in šport začeli izvajati predvidoma še letos. Projekt predvideva mreženje vseh, ki bi lahko pripomogli k pridobivanju invalidov za šport, in omogočanje vadbe pod strokovnim vodstvom po vsej Sloveniji. Za vadbo bodo zagotovljena tudi sredstva za strokovni kader, prostor in prevoze. Če nam s pomočjo tega projekta ne bo uspelo povečati števila vadečih invalidov na lokalni ravni, nam ne bo nikoli.

Že sedaj vabim invalide, naj se vključijo v programe vadbe, več informacij o tem, kje bo vadba potekala, pa bo znanih zelo kmalu.«

Bodo imeli naši parašportniki v Parizu navijače?

»Prav bi bilo. Pomemben podatek je, da bodo vstopnice za paralimpijske igre v primerjavi s precej zasoljenimi cenami olimpijskih vstopnic razmeroma poceni, saj jih bo več kot polovica po ceni 25 evrov ali manj, zato vse ljubitelje parašporta v Sloveniji vabim, da pridejo navijat za naše parašportnike in da ogled enega najlepših mest na svetu združijo z ogledom paralimpijskih tekmovanj.«

Igre v Tokiu so bile specifične.

Dr. Boro Štrumbelj je v preteklosti sodeloval z vrhunskimi športniki, tudi z Darkom Đurićem in Dejanom Fabčičem.

Z igro bi si zaslužili boljši rezultat

Piše: Drago Perko

(foto: Zsis.si)

z Avstrijcem Hansom Rüpom v petem nizu vodil s 6 : 2, a kasneje popustil in izgubil z 2 : 3. Dolinarjeva je imela v svoji skupini igralko iz 5. klasiﬁkacijske skupine in dve igralki iz skupine 4, tako da ni imela večjih možnosti za napredovanje. Švedinja Ingela Lundback, Nemka Sandra Mikolaschek in domačinka Megan Shackleton so bile boljše s 3 : 0.

»Luka je v ponedeljek igral zelo dobro, v torek pa ni bil pravi. Ampak takšen je namizni tenis. Gajiću je zmanjkal kanček sreče. Andreja pa žal ni bila kos najboljšim igralkam iz svoje kategorije. Gremo naprej! Z izbrano ekipo smo v zadnjem času delali veliko, kar je v praksi pomenilo tudi po več ur treninga dnevno. Vsi igralci so dali vse od sebe in to cenim,« je za krovno zvezo nastope ocenil glavni trener Ožbej Poročnik.

Evropsko prvenstvo je sicer eden največjih turnirjev v paralimpijskem koledarju, letošnje pa je še posebej pomembno, saj je bilo na njem na voljo 22 mest za nastop na paralimpijskih igrah v Parizu 2024. Vstopnice so si zagotovili zmagovalke in zmagovalci v vsakem od 11 razredov v moški in ženski konkurenci. Igralci pa lahko pridobijo tudi točke za svetovno lestvico, ki prispevajo h kvaliﬁkacijskim točkam za Pariz.

Na tem tekmovanju se je kot televizijska komentarka tudi tokrat preizkusila in izkazala nekdanja paralimpijska prvakinja Mateja Pintar Pustovrh.

Britanski Sheffield je gostil evropsko prvenstvo v paranamiznem tenisu, na katerem je tekmoval slovenski trojec.

Slovenska reprezentanca v paranamiznem tenisu je letos nastopila na evropskem prvenstvu, ki ga je med 4. 9. in 9. 9. gostil britanski Sheffield. Slovenske barve so branili Andreja Dolinar, Luka Trtnik in Ljubiša Gajić. Kljub dobrim igram pa se nikomur ni uspelo prebiti iz predtekmovanja v izločilne boje v posamični konkurenci. V igri dvojic Slovenija ni tekmovala. Na šestdnevnem tekmovanju se je merilo 267 igralk in igralcev iz 35 držav.

Najbližje napredovanju je bil med Slovenci Trtnik. Prvi dan je s 3 : 2 premagal Poljaka Michala Deiglslerja, ki je deseti igralec na svetu, potem pa

izgubil z domačinom Theom Bishopom z 0 : 3. Gajić je imel vse niti napredovanja v svojih rokah; po porazu s Čehom Jirijem Suchanekom z 0 : 3 je v drugem dvoboju

Na evropskem prvenstvu v slovenskih barvah. ▶

Vsak med nami je edinstven.

Sprejemati in spoštovati želimo posebnosti, drugačne sposobnosti in izkušnje vsakogar med nami.

Skozi raznolikost gradimo zavezništva in si prizadevamo za odpravo vseh oblik diskriminacije. Ustvarjamo vključujoče delovno okolje, v katerem smo lahko najboljši in zvesti sami sebi. In še naprej skupaj premikamo meje znanosti ter medicine.

član skupine Sandoz

**V Laškem smo letos organizirali že
5. paralimpijski tabor za družine.**

(foto: Nastija Fijolič)

Norveška vzpodbuda za razvoj paraalpskega smučanja

Piše: Roman Jakič

(foto: R.J.)

Organizacija Beitostølen Helsesportsenter je Sloveniji darovala za 40.000 evrov smučarske opreme, ki odpira nova obzorja širjenja tega športa med invalidi.

Po zaključku mednarodnega projekta v organizaciji Zveze ŠIS-SPK: »Aktivni, zdravi in zadovoljni« je nekdanji slovenski parasmučar in udeleženec več zimskih Paralimpijskih iger Gal Jakič ostal v stiku z zaposlenimi naših norveških partnerjev, predvsem s kolegom Viljarom Aasanom, ki v organizaciji Beitostølen Helsesportsenter skrbi za parašport.

Priložnosti, ne omejitve

Beitostølen Helsesportsenter (BHSS) je ena izmed dveh organizacij na Norveškem, ki osebam z invalidnostjo zagotavlja športno rehabilitacijo. BHSS nudi storitve rehabilitacije za štiri starostne skupine, in sicer za malčke od 2 do 5 let, otroke in mladostnike od 5 do 17 let, mlajše odrasle od 18 do 30 let ter za vse s telesnimi in/ali kognitivnimi motnjami in odrasle nad 30 let z nevrološkimi in nevrološkimi obolenji/invalidnostjo. Ciljne skupine ne vključujejo bolnikov, ki so prestali možgansko kap ali imajo pridobljeno možgansko poškodbo. Pa vendar so lahko kandidati zunaj diagnoze kategorije »nevrološke in živčno-mišične bolezni« še vedno sprejeti, če je cilj posebej povezan z zdravstvenim športom ali posebnim testiranjem pripomočkov za njihovo športno aktivnost. Pomembno vodilo poslovanja BHSS je »Aktivnost in sodelovanje«, s poudarkom na priložnostih in ne na omejitvah. BHSS izvajanje prilagojene telesne dejavnosti združuje z medicinskim, izobraževalnim ter

▲ Norveška, Slovenija vam je hvaležna!

socialnim vodenjem in spremljanjem. Splošni cilj intenzivne habilitacijske ponudbe je ustvariti podlago za povečano aktivnost in sodelovanje v lastnem lokalnem okolju. Invalide na enem mestu seznanijo s skoraj vsemi letnimi in zimskimi športi, ki obstajajo (od plavanja, kolesarjenja, streljanja s puško in lokom, nordijskega in alpskega smučanja, hokeja na ledu, curlinga, kajakaštva, boče, košarke, odbojke, uporabe fitnessa ... do konjenišva). Ponudba obsega 3 do 5 aktivnosti dnevno v obdobju treh do petih tednov. Poleg obvezne ponudbe čez dan se lahko v popoldanskem in večernem času udeležijo izbirnih dejavnosti in družabnih programov. Aktivnosti potekajo v zaprtih prostorih in na prostem.

Pobuda iz Norveške

Ponudba je organizirana predvsem v skupinah, s poudarkom na preizkušanju dejavnosti in učenju veččin. To dopolnjujejo individualne ponudbe in

posebna izobraževanja. Aktivnosti so prilagojene potrebam posameznika in temeljijo na tem, kaj otroke/mladostnike/odrasle motivira. Uporabniki s funkcionalno okvaro in potrebo po rehabilitaciji se prek svojega zdravnika prijavijo za rehabilitacijsko bivanje v športnem centru Beitostølen. Tako ima center vse leto kontinuirana skupinska bivanja za vse starostne skupine. Za uporabnike s pravico do rehabilitacije sta bivanje in športna rehabilitacija brezplačna. Letošnje poletje se je v imenu BHSS na nas obrnil kolega Viljar Aasan z željo, da bi pomagali pri razvoju zimskih športov v Sloveniji. Tako smo ob koncu prejšnjega meseca zaključili njihovo velikodušno donacijo dvanajstih monoskijev Panogi za parasmučanje Smučarske zveze Slovenije.

Z dolgoletnim organiziranjem taborov za smučanje sedečih smo v Panogi za parasmučanje ugotovili, da je dostop do opreme največja ovira za vstop večjega števila smučarjev in smučark do slovenskih smučišč, saj je vstopni strošek približno desetkrat višji od tistega, ki ga izkusi smučar neinvalid. Z donacijo opreme v višini več kot 40.000 evrov se tako odpirajo vrata, da v sodelovanju z Zvezo učiteljev in trenerjev smučanja ter slovenskimi smučarskimi klubi po slovenskih smučiščih razporedimo opremo in usposobimo strokovne smučarske delavce, ki bodo lahko bodočim parasmučarjem in parasmučarkam omogočili enostaven vstop v svet zimskega športa in povečanje števila tistih, ki se s športom ukvarjajo rekreativno. Seveda je končni cilj povečanje števila tistih, ki se želijo s parasmučanjem ukvarjati v okviru mednarodnih tekmovanj, ter njihova vključitev v trenajzne procese lokalnih klubov in kasneje SZS.

Na Smučarski zvezi Slovenije, ki je letos dobrohotno in naklonjeno sprejela parasmučarke in parasmučarje, je prepoznan pomen parasmučanja. Vodja panoge Gal Jakič se trudi za rast te pomembne (osme) panoge v družini SZS. Pri tem je podpora najštevilčnejše športne zveze v Sloveniji še kako pomembna, integracijo parasmučanja pa je v nagovoru delegatov redne skupščine SZS pozdravil tudi predsednik SZS Enzo Smrekar. Prav tako je za nas – že več kot desetletje – ključno dobro sodelovanje z Zvezo ŠIS-SPK in njenim predsednikom Damijanom Lazarjem, ki našim tekmovalkam in tekmovalcem stoji ob strani že vrsto let. S podporo obeh organizacij in obeh predsednikov lahko računamo na pospešen razvoj parasmučanja v Sloveniji.

V pričakovanju mednarodnih tekem v Sloveniji

Z norveškimi partnerji smo se dogovorili, da se bodo v letošnji smučarski sezoni oglasili v Sloveniji, kjer bomo imeli več časa, da jih poslušamo in njihove elemente dobre prakse prenesemo na slovenska smučišča in v slovenske smučarske klube. Veseli nas tudi, da v tem trenutku potekajo zaključna usklajevanja med Smučarsko zvezo Slovenije in Mednarodno smučarsko zvezo FIS, ki bosta v Slovenijo v sezoni 2023/24 pripeljali nordijski svetovni pokal za paranordijce in parabiathlonce, ki ga bo januarja 2024 gostila Pokljuka, ter finale svetovnega pokala v tehničnih disciplinah paraalpskega smučanja, ki bo marca 2024 potekal v Kranjski Gori.

▼ Dragocen tovar je že v Sloveniji.

Izkazali so se na Češkem

Piše: Janez Hudej

(foto: Zsis.si)

Letos so se slovenski tekmovalci, paraplegiki in tetraplegiki, po dolgih sušnih letih ponovno udeležili mednarodnega atletskega tekmovanja, ki je konec avgusta potekalo na Češkem.

Udeležbo na tekmovanju je zagotovila Zveza za šport invalidov Slovenije – Slovenski paralimpijski komite. Slovenijo so zastopali tekmovalka Metoda Žnidarec in trije tekmovalci: Nejc Stakne, Aljoša Habjan ter Žan Kranjc. Za asistenco sta skrbeli Manca Blaznik in Sara Kovač Grželj, ekipo je vodil Jože Stakne.

Odprto prvenstvo Češke je vsakoletno mednarodno paraatletsko tekmovanje za vse kategorije invalidnosti, ki ga

organizira Atletski klub Olomouc. Tekmovanje je štelo za prvenstvo Češke republike – za odrasle in mladince. Tekmovanje je sankcionirano, tako da se lahko udeleženci uvrstijo na svetovno lestvico ter dosežejo norme za uradna prvenstva in paralimpijske igre. Namen udeležbe naših tekmovalcev je bil predvsem ta, da si naberejo izkušnje in spoznajo konkurenco. Osvojili so tri zlate, dve srebrni in dve bronasti medalji, zato lahko odpravo ocenimo kot pozitivno.

Nejc Stakne je sunil kroglo 8,79 metra in zasedel 1. mesto. Zmagal je tudi v metu kopja, ki ga je zalučal 22,38 metra, šesti pa je bil v metu diska (18,42). Zmage se je veselil Žan Kranjc, ki je v svoji skupini kopje zalučal 608 centimetrov, četrti pa je bil s kijem (16,58). Aljoša Habjan je v metu diska zasedel 2. mesto v svoji skupini (2,99), peti pa je bil s kijem (15,08). Domov se s tremi kolajnami vrača Metoda Žnidarec, ki je bila bronasta v suvanju krogle (3,56) in metu diska (8,98), srebrna pa v metu kopja (8,29).

Glavni cilj Pariz

Piše: Drago Perko

(foto: Zsis.si)

Anej Doplihar je letos tekmoval na svetovnem prvenstvu, na katerem je osvojil 10. mesto v svoji kategoriji H3, v kronometru 19.

Parakolesarska reprezentanca je sklenila letošnjo sezono, ambicij pa ji ne manjka niti v prihodnje. Letošnje leto je zaznamoval prihod novega trenerja, reprezentanca je trenirala pod taktirko Aleša Suhadolnika, na mednarodni sceni pa je nase opozarjal Anej Doplihar (kategorija H3). Tekmovali so še Jurij Furlanič (C3), Sergej Krajnc (C4) ter tandem Janez Cankar s pilotom Borisom Praznikom.

Anej Doplihar je tako tekmoval na svetovnem prvenstvu, na katerem je osvojil 10. mesto v svoji kategoriji H3, v kronometru 19. Tekmoval je tudi na evropskem prvenstvu v Rotterdamu, kjer je bil 14. v kronometru, cestno dirko pa je sklenil na 10. mestu. Doplihar je na Škotskem tekmoval na četrtem svetovnem prvenstvu. Debitiral je leta 2019 na Nizozemskem, kjer je bil 32. v cestni dirki in 34. v kronometru. Leta

2020 je svetovno prvenstvo v Belgiji zaradi koronske krize odpadlo. Leta 2021 je tekmovanje gostila Portugalska, Doplihar je bil 15. na cestni dirki in 17. v kronometru. Lani je svetovno prvenstvo potekalo v Kanadi, kjer je Doplihar dvakrat zasedel 10. mesto.

»Dosedanjo sezono parakolesarjev ocenjujem kot zadovoljivo, ne pa povsem po pričakovanjih. Številke na 'powermetrih' sicer kažejo napredek, vendar je tisto, kar najbolj šteje in kar je glavno, malce izostalo. Osnovni cilj oz. želja je bila ene stopničke za Dopliharja na svetovnem pokalu ali evropskem oz. svetovnem prvenstvu. Super bi bilo, če bi se na evropskem prvenstvu zavihtel med najboljše štiri ali med najboljših osem na svetu. Vsi ostali reprezentanti so tekmovali v skladu s pričakovanji ter dosegli nekaj uvrstitev za točke, ki jih zbiramo za paralimpijske igre v Parizu naslednje leto.« je Dopliharjeve nastope ocenil trener Suhadolnik, ki ob tem izpostavi tri uvrstitve na cestnih dirkah svetovnega pokala, kjer je bil Doplihar 5., 11. in 16.

»Žal smo na klasifikacijah kategorij izgubili našega reprezentanta Sergeja Krajnc, ker so žal ocenili, da ne sodi v nobeno kategorijo,« izvem od glavnega trenerja, ki bo skupaj z Dopliharjem naredil vse, da ostane vse do zadnjega v konkurenci za odhod na paralimpijske igre. Doplihar letos načrtuje še nekaj manjših tekmovanj in priprave na naslednjo sezono, kjer pričakujemo napredek.

»V prvem delu sezone 2024 bodo na sporedu še štiri tekme, na katerih bomo lovili točke za igre v Parizu, nastopil bo na treh svetovnih pokalih in svetovnem prvenstvu. Uvrstitev v Pariz ostaja glavni cilj!« sklene Suhadolnik.

Anej Doplihar ostaja v borbi za nastop na paralimpijskih igrah v Parizu.

Veselo na delo do Pariza in naprej

Piše: Drago Perko

(foto: Zsis.si)

Paralokostrelska reprezentanca je letos navdušila z rezultati in napredkom, na paralimpijske igre z dvojcem Živa Lavrinc in Dejan Fabčič.

Če kdo, potem so ob parastrelcih letošnje poletje zaznamovali paralokostrelci. Paralokostrelstvo je v Sloveniji razmeroma mlada parašportna panoga, ki se lahko pohvali, da je kot prva med športi segla po paralimpijski kvoti. To je paralokostrelstvu uspelo zahvaljujoč izjemni Živi Lavrinc, ki je

mesec dni po porodu na svetovnem prvenstvu na Češkem zasedla 7. mesto, kar je bilo dovolj za prvo kvoto. A ni ostalo le pri tem: na evropskem prvenstvu, tam so potekale še kontinentalne kvalifikacije za Pariz 2024, je zmagal naš Dejan Fabčič in postal drugi potnik na 17. poletne paralimpijske

igre. Pod vse te uspehe se je podpisala trenerka Brina Božič.

Živi uspel veliki met

»Paralokostrelci so imeli izjemno zahtevno sezono. Najpomembnejši tekmovanji sta bili strnjeni v obdobju enega meseca. Cilj sezone 2023 je bil velik izziv – osvojiti dve kvoti za paralimpijske igre 2024. Paralokostrelci si lahko kvoto (»vstopnico«) za igre pristreljajo le trikrat v obdobju štirih let. Ena možnost je na svetovnem prvenstvu v letu pred igrami, druga je na evropskem prvenstvu, kjer potekajo kontinentalne kvalifikacije za Evropejce, tretja pa nekaj mesecev pred igrami, na finalnem tekmovanju za kvote. Živi Lavrinc je uspel velik podvig, saj je na svetovnem prvenstvu, kjer je bila prva, a izjemno zahtevna možnost, osvojila 7. mesto in tako bila med osmimi najboljšimi, ki so prejeli vstopnico za Pariz. Dejan Fabčič je na svetovnem prvenstvu dobro odstreljal kvalifikacije, a zaradi težav z opremo izpadel v prvem dvoboju. Razočaranje je bilo seveda veliko, na drugi strani pa je bilo malo časa za vrnitev v pravo formo – tako z opremo kot vzdušjem,« trenerka Brina Božič opiše razmere na svetovnem prvenstvu in po njem, ko je z Dejanom odpotovala v Severno Ameriko v Chicago na tekmo svetovnega pokala.

»Ta čas je Dejan dobro izkoristil in se že čez nekaj dni vrnil na tekmovališče, tokrat v Chicago, kjer je potekal svetovni pokal. Z osebnim rekordom v kvalifikacijah in tretjim mestom v izločilnih bojih je dokazal, da so težave z opremo odpravljene in da je v življenjski formi. Že nekaj dni po Chicagu so sledile kontinentalne kvalifikacije za igre v Rotterdamu. Tekmovanje je bilo izjemno težko, saj smo ciljali na prvi dve mesti. Po izjemno zahtevnem tednu je sledil popoln uspeh, saj je Dejan osvojil prvo mesto in s tem kvoto za Pariz. Paralokostrelci so letos res 100-odstotno uspešni, se radi pošalijo trenerji iz drugih držav. Dva tekmovalca in dva potnika v Pariz!« trenerka Brina ne skriva ponosa.

Strah in trepet konkurence

»Dejan in Živa sta se na vseh mednarodnih tekmah izkazala tudi v kategoriji mešanih ekip. Ko se pojavita na tekmovališču, poženeta strah v kosti tudi najboljšim ekipam na svetu. Na svetovnem prvenstvu sta za las izgubila in zaključila na odličnem petem mestu. Na evropskem pokalu maja sta bila četrta, tako kot na lanskem evropskem prvenstvu. Le vprašanje časa je, kdaj bosta stopila na stopničke,« še dodaja Brina, ki spomni, da sta se Živa in Dejan izkazala tudi na finalu evropskega pokala. Živa Lavrinc je v posamični konkurenci v polfinalu izgubila proti trenutni svetovni rekorderki. V malem finalu je premagala Francozinjo Azizo in tako osvojila 3. mesto. V mešanih ekipah sta Dejan Fabčič in Živa Lavrinc za las izgubila proti Italijanoma v izločilnih streljih. V malem finalu sta morala preznati premoč tokrat dominantnim Poljakom.

»To je bila izjemna generalka za paralimpijske igre. Po zaključku sezone nas čaka veliko načrtovanja in predvsem iskanja možnosti – denarja in časa – za čim več priprav. Ravno skupne priprave in treningi dajo dodano vrednost. Na vseh področjih se trudimo napredovati – fizična priprava, tehnika, oprema, psihološka priprava in izkušnje oz. udeležba na čim več tekmovanjih. Letos moramo kupiti še nekaj opreme, če želimo biti primerno pripravljeni za igre. Če nam bo uspelo opraviti veliko priprav in izboljšati vsa omenjena področja, ne dvomim v dobre nastope tudi v prihodnje. Oba športnika sta predana in po duši zmagovalca. Z Dejanom in Živo mi je veselje delati. Že konec oktobra in pozimi bomo imeli nekaj velikih tekmovanj, konec februarja že zunanji svetovni pokal, maja evropsko prvenstvo, junija še zadnjo generalko na svetovnem pokalu, potem pa sledi Pariz, ki se ga vsi že zelo veselimo. Veselo na delo (je recept za uspeh) in vse v zlato (kot pravimo lokostrelci)!« sklene Brina Božič.

Filmska zgodba Žive, ki je nekaj tednov pred svetovnim prvenstvom postala mama.

Uspeh reprezentance je s paralimpijsko vozovnico zaokrožil Dejan Fabčič.

Za Živo je izjemna sezona.

Ne išče izgovorov in zbira medalje

Piše: Drago Perko

(foto: P.S., World Shooting Para Sport)

Franček Gorazd Tiršek je postal evropski prvak, z mislimi pa je že pri paralimpijskih igrah v Parizu.

▲ Slovenska odprava na EP.

V sklopu evropskega paraprvenstva 2023, ki ga je gostil Rotterdam in na katerem je nastopilo 1500 parašportnikov v 10 športih iz kar 45 držav, so se merili tudi naši parastrelci. Gorazd Franček Tiršek je tekmoval v svojih standardnih disciplinah R4 in

R5 (zračna puška stoje in leže), Anton Bavec (P1) z zračno pištolo, Siniša Jeremić (R4) in Aleš Vrhovc (R4) pa z zračno puško stoje. Spremljali so jih trenerki Andreja Gorjup in Polona Sladič ter asistenta Tadej Rožmanec in Nataša Borovnik.

Slovenska reprezentanca se je izkazala: Tiršek je postal evropski prvak z zračno puško stoje, z zračno puško leže je bil šesti. Ob zlati kolajni si je slovenski as zagotovil še kvoto za nastop na paralimpijskih igrah prihodnje leto v Parizu.

“Zanj je to sicer drugi evropski naslov, prvič se je v tej disciplini naslova najboljšega na stari celini veselil decembra 2018 v Beogradu. Aleš Vrhovc in Siniša Jeremić sta z zračno puško stoje zasedla 19. oz. 21. mesto.”

Po prihodu v Slovenijo smo se pogovarjali s Frančkom Gorazdom Tirškom.

Dobrodošli doma, čestitke za nov izjemen dosežek.

»Hvala. Če se športnik vrne s tekmovanja, je to vedno krasen občutek. Če je pa barva zlata, je to še toliko lepše.«

Kakšno je bilo to evropsko prvenstvo?

»V prvi vrsti izredno naporno. Videti je, da so paralimpijske igre v Parizu pred vrati. Določene reprezentance imajo tako močno podporo, ki je res zavidanja vredna. Napreduje oprema in vse, kar sodi zraven. Težko jim je slediti.«

Pa vendar ste še drugič v karieri evropski prvak.

»Lahko rečem, da sem zmagal zaradi discipline in izkušenj, to je odločilo. Ves trud, ki ga že vrsto let vlagam v šport, je prispeval k uspehu.«

Pa še vozovnico za paralimpijske igre ste si pristreljali z naslovom evropskega prvaka.

»To sem izvedel naknadno. Vesel sem, verjamem, da bomo to kvoto v Franciji dobro unovčili.«

Letos ste imeli precej smole na velikih tekmah. Ste bili obremenjeni zaradi nedosežene kvote?

»Ne, s tem se nisem obremenjeval. Sem pa imel res smolo, kvota se mi je izmuznila za desetinko ali dve.«

In dodaja:

»Tudi pred odhodom na evropsko prvenstvo v Rotterdam ni bilo lahko. Slovenijo so prvi teden avgusta prizadele katastrofalne poplave. Tudi moj kraj Gornji Grad in jaz sam sva bila oškodovana. Treningi pred odhodom niso bili mogoči, težko je bilo zbrati misli in se osredotočiti ob vseh skrbeh, ki so se kopičile zaradi razmer doma.«

Na prvenstvu je nastopila štiričlanska slovenska ekipa.

»Ekipa je bila sestavljena iz dveh delov: do sredine prvenstva smo bili skupaj, polovica ekipe, Siniša in Aleš, je odšla domov, midva z Antonom sva ostala in evropsko prvenstvo oddelala do konca.«

Spremljala vas je trenerka Andreja Gorjup.

»Andreja je vrhunska trenerka! Ve, kako in kaj, ogromno znanja premore, dolgo strokovno kilometrino ima v strelskem športu. Z vsem tem veliko prispeva k parastrelstvu. Veseli smo, ker nam taka strokovnjakinja stoji ob strani.«

Letos ste imeli težave z orožjem. Kaj se je dogajalo?

»Zopet streljam s staro puško. Novo orožje v tem trenutku ne ustreza zahtevam najvišjega ranga, zato z njim ne morem dosegati vrhunskih rezultatov. Pozimi bomo skušali to rešiti in se prilagoditi razmeram, da bom lahko tudi s to novo puško dosegel vrhunski rezultat.«

Potem opozori še na to:

»V Sloveniji imam velike težave s treningom malega kalibra, saj so na voljo le tri primerna strelišča. Ker je gneča, je težko dobiti ustrezen termin za trening. Temu se je treba prilagoditi, takega treninga imam premalo. A ne iščem izgovorov, delam, sledim, verjamem, se gradim in upam na najboljši!«

Kako pogosto se zalotite, da razmišljate o Parizu in 17. poletnih paralimpijskih igrah?

»Ne prevečkrat. Morda ob kaki fizioterapiji, ko imam čas, opravim še vizualni trening. Strelišče v Franciji sicer poznam, a je treba v misli ujeti še vse barve in embleme, ki bodo na tekmovališču. Vse to želim sestaviti v glavi. Na tako tekmovanje se ne moreš pripraviti iz danes na jutri, gre za dolgoročne priprave, ki trajajo več mesecev, saj je treba osvojiti okolico, vzdušje in vse, kar sodi zraven.«

Franček Gorazd Tiršek je evropskemu naslovu septembra dodal še bronasto kolajno na svetovnem prvenstvu v Limi.

Tudi bocchia želi na paralimpijske igre

Piše: Drago Perko

(foto: Zsis.si)

V slovenski reprezentanci si prizadevajo, da bi Slovenija imela predstavnike na prihajajočih paralimpijskih igrah tudi v tej športni panogi.

Letošnje leto je obeležila tudi reprezentanca boccie, pri kateri z rezultati izstopa igralka Nataša Bartol, ki je na zadnjem evropskem prvenstvu zasedla 6. mesto. Še vedno pa obstaja možnost, da se uvrsti na svoje prve paralimpijske igre.

Nataša Bartol, igralka boccie, je evropsko prvenstvo posamezno končala na 6. mestu. V četrtfinalu je bila zanjo usodna Azerbajdžanka Narmin Aghayeva, ki je slavila s 4 : 2 in napredovala v polfinale. »Žal mi je, da sem izgubila v četrtfinalu evropskega prvenstva. Imela sem možnost zmagati, a je bila nasprotnica boljša s svojimi prvimi bočami in tako sem izgubila z 2 : 4. Ponosna sem nase in na svojo ekipo za dosežke na tem turnirju in osvojeno 6. mesto. Hvala vsem, ki ste me podpirali,« je po koncu tekmovanja povedala Nataša Bartol.

»Že sama uvrstitev na evropsko prvenstvo je krasen rezultat, seveda vedno stremimo k boljšim rezultatom in višje zastavljenim ciljem. Ponosna sem na Natašo, saj je pokazala, da je sposobna premagati tudi evropsko prvakinjo in da je ne iztiri niti pokvarjen voziček. Vemo, da zna in zmore doseči še več, k temu pa bomo stremeli na naslednjih tekmovanjih, na

katerih se bomo borili za višja mesta na svetovni lestvici, ki vodijo v Pariz 2024,« je odločno nadaljevanje napovedala glavna trenerka Maja Bobnar.

»Sezona igranja boccie je bila zelo uspešna. Imeli smo veliko odličnih iger, nekaj presenečenj in veliko zanimivega tekmovanja. Klasificirali smo dva nova tekmovalca, enega v kategoriji BC3 in enega v kategoriji BC2, oba sta na edini mednarodni tekmi dosegla rezultate, ki ju uvrščajo v zlato sredino. Eden od vrhuncev sezone je bilo tekmovanje v Zagrebu, kjer

Nataša Bartol s svojo ekipo.

sta Nataša Bartol in Blaž Adamlje letos posegla po medaljah v parihi in Nataša tudi posamezno. Blaž kot mladi športnik zelo hitro napreduje, tako da se veselimo njegovega razvoja in novih tekmovanj, na katerih bo lahko pokazal svoj napredek. Prav tako smo bili veseli Natašinega prvega 6. mesta na EP v Rotterdamu, želeli smo še več, a se žal ni izšlo,« nadaljuje glavna trenerka Maja Bobnar.

Nataša in Blaž sta sezono nadaljevala s tekmovanjem na Portugalskem, konec oktobra pa sledi še tekmovanje v Grčiji, kjer bosta naše barve zastopala Nataša Bartol, ki še lovi normo za Pariz 2024, in Jakob Škantelj v kategoriji BC3, za konec sezone pa nas čaka še domače državno prvenstvo.

»Nataša lovi kvoto za Pariz na vseh letošnjih mednarodnih tekmovanjih, ker je pomembno priti čim višje na svetovni lestvici, nekaj možnosti še ima. Prav tako imamo marca prihodnje leto na kvalifikacijskem turnirju na Portugalskem še možnosti za uvrstitev para na paralimpijske igre,« napove trenerka Maja Bobnar, ki pozorno spremlja napredek svojih varovank in varovancev, med njimi pa v tem hipu izstopa Nataša Bartol.

»Nataša ima nekaj rezerve pri natančnosti meta. Ko ima dober dan ter se ji vse izide in je popolnoma skoncentrirana na igro, zna dokazati, da je sposobna premagati tudi evropsko prvakinjo. Ko bo dodala še nekaj dodatne borbenosti, bodo prišli rezultati, ki si jih želi in jih je sposobna doseči,« sklene Maja Bobnar.

Skupaj uresničujemo cilje trajnostnega razvoja.

#ZavarujmoPrihodnost

zavarujmoprihodnost.si

Ambasador cilja 9: Anej Doplihar
Zveza za šport invalidov

Slovenija je na 16. poletnih svetovnih igrah specialne olimpijade osvojila 18 kolajn, tudi v plavanju.

(foto: Marko Vidmar)

Triglav tek privabil več kot 1.800 obiskovalcev

Več kot 1.800 tekačev in obiskovalcev 11. Triglav teka je v soboto, 9. 9. 2023, prispevalo k nepozabnemu športno-družabnemu dogodku na Brdu pri Kranju. Tekalci vseh generacij so se v objemu narave in v družbi vrhunskih športnikov preizkusili v šestih tekaških izzivih: polmaratonu, teku na 10 in 5 km, štafetnem teku trojk, družinskem teku in otroškem teku Kuža Pazi. Skupaj so pretekli več kot 10.000 kilometrov.

Najboljši rezultat na 5 km je s časom 0:22:39 dosegla Laura Dorđević Betetto, v moški kategoriji pa je z rezultatom 0:18:01 slavil Dino Grbič. Razdaljo 10 km je najhitreje, s časom 0:38:07, pretekla Saša Pisk, v moški kategoriji pa Primož Kobe, ki je razdaljo premagal v 0:31:38. Zmagovalca najdaljše preizkušnje – polmaratona – je Petra Forjanič s časom 1:31:36, medtem ko je v moški kategoriji ciljno črto prvi prečkal Domen Hafner z rezultatom 1:11:55.

Za tekače navijalo 14 vrhunskih športnikov Triglav tek že vsa leta podpirajo tudi številni slovenski vrhunski športniki. »Tekaske steze v naravi posestva Brdo so navdihujoče, balzam za dušo in telo. Športni dogodki v takšni okolici so res prava redkost in hkrati priložnost za sporočilo, kako pomembno za naše zdravje je gibanje v naravi. Dogodek prijetno zaokrožita družabno dogajanje in donacija za boljšo oskrbo novorojenčkov. Če bi vedel, kako super je, bi se Triglav teka že kdaj prej udeležil,« je povedal smučarski skakalec **Timi Zajc**, ki se je dogodka prvič udeležil.

Poleg njega so za tekače ob trasah in v ciljni ravnini navijali še drugi odlični športniki, med njimi **Nika**

Križnar, Jakov Fak, Cene Prevc, Peter Prevc, Žan Košir, Rok Marguč, Robi Kogovšek ter ekipi Košarkarskega kluba Cedevita Olimpija in Košarkarskega kluba Krka. Prireditev so popestrili glasbeni ritmi Samuela Lucasa & The Groove Station in akrobacije skupine Dunking Devils.

Več kot tekaški dogodek

Triglav tek ni le tekmovanje, merjenje moči in časa. »Triglav tek je več kot tekaška prireditev. Je dogodek, ki spodbuja zdrav način življenja, povezuje ljubezen do športa in narave ter skrb do najranljivejših v naši družbi. Tekalci po športno pokažejo, kako pomembni so vizija in cilj, pripravljenost in vztrajnost. Tako opremljeni lažje zberemo moč in usmerimo pogled naprej na še tako zahtevnih poteh tudi v vsakdanjem življenju,« je ob 11. Triglav teku povedala **Tjaša Kolenc Filipčič**, direktorica službe za trženjsko komuniciranje v Zavarovalnici Triglav.

Zavarovalnica z dogodkom spodbuja k zdravemu življenjskemu slogu in h gibanju, ki pomembno pripomoreta k psihofizičnemu zdravju posameznika. Predvsem gibanje v naravi, kar je tekačem danes ponudil Triglav tek, blagodejno vpliva na počutje.

▲ Na svojo stezo so pogumno stopili tudi otroci in njihovi starši iz Inštituta Zlata Pentljica (Foto: Zavarovalnica Triglav).

Z naravo je povezana tudi trajnost, ki so ji organizatorji namenili posebno pozornost, saj Triglav tek prispeva k uresničevanju ciljev projekta [Zavarujmo prihodnost](#) in predstavlja del trajnostno naravnega delovanja Zavarovalnice Triglav. Med drugim so si lahko tekači postregli s toplim obrokom iz lokalno pridelane hrane – v papirnatem bonu za obrok so zeliščna semena, ki jih bodo lahko posejali. Pijačo so s kavicjo dobili v kozarcih za večkratno uporabo, tudi letos pa so si organizatorji in obiskovalci prizadevali, da naravo protokolarnega parka Brdo pri Kranju ohranijo čisto.

Triglav tek je tradicionalno posvečen najranljivejšim članom naše družbe – Zavarovalnica Triglav na dogodku že vrsto let predaja donacije zdravstvenim ustanovam. Tudi letos so tekači s svojo udeležbo podprli društvo za izboljšanje pogojev za rojstva zdravih otrok **Slojenčki**, ki je prejelo finančna sredstva v višini 10.000 evrov. Društvo jih bo namenilo nakupu blazinic za fototerapijo.

11. Triglav tek v številkah

- **11 let Triglav teka = skoraj 16.500 tekačev**
- **16.500 tekačev = 126.000 pretečenih kilometrov**
- **1:25:56 = najboljši čas na 21 km v ženski kategoriji na vseh 11 dogodkih**
- **1:10:34 = najboljši čas na 21 km v moški kategoriji na vseh 11 dogodkih**
- **11 let Triglav teka = skoraj 3.000 otrok, ki so se udeležili teka Kuža Pazi**

▼ Robi Kogovšek je s svojim spremljevalcem pretekel 10 km (Foto: Zavarovalnica Triglav).

- **11. Triglav tek = 14 slovenskih športnikov, ambasadorjev, ki na dogodku navijajo za tekače**
- **11. Triglav tek = 10.000 evrov za društvo Slojenčki**
- **11 let Triglav teka = skoraj 170.000 evrov donacij za zdravstvene ustanove**
- **11. Triglav tek = 1.600 toplih obrokov iz lokalno pridelane hrane**

Kar osem kolajn na Poljskem

Piše: Drago Perko

(foto: Zsis.si)

Leja Glojnarich, Iris Breganski in Tadej Enci so se izkazali na 11. evropskem prvenstvu gluhih atletov.

Poljski Szczecin bo z zlatimi črkami ostal zapisan v anale slovenske atletike. Na 11. evropskem prvenstvu gluhih v atletiki se je izkazala naša tričlanska reprezentanca, saj se je domov vrnila z bogato bero kar osmih kolajn. Slovenske barve so uspešno zastopali Leja Glojnarich, Iris Breganski in Tadej Enci. Leja Glojnarich je postala evropska prvakinja v skoku v višino (170 cm), skoku v daljavo (573 cm) in mnogoboju, kjer je s svetovnim rekordom (5085 točk) prebila magično mejo 5000 točk, za nameček je bila s časom 14,17 srebrna v teku na 100 m z ovirami. Tadej Enci je bil dvakrat bronast – v teku na 400 m (49,73) in na 400 m z ovirami (56,33), Iris Breganski je bila dvakrat bronasta, in sicer v skoku v višino (164 cm) in mnogoboju (4307 točk).

Izjemna Leja

»Nerad karkoli napovedujem in tudi sedaj se držim predvsem tega, da gremo na evropsko prvenstvo po dober rezultat in kak osebni rekord. Upam, da bo to zadostovalo za vidnejši rezultat. Naš cilj je v mnogoboju približati se 5000 točkam,« je pred tekmovanjem napovedoval in potihem upal Lejin trener Iztok Glojnarich. Njegova varovanka je vse obete izpolnila, za nameček pa s svetovnim rekordom v mnogoboju postavila nov mejnik v karieri. »Občutki so super, vesela sem, da sem dosegla osebni in svetovni rekord v mnogoboju, ki je ob skoku v višino moja najljubša panoga. Za naprej pa tako: želim ostati zdrava in brez poškodb. V mnogoboju želim izboljšati svoj svetovni rekord. Priprave na novo sezono začnem oktobra, odpravljam se v Turčijo,« je svoje občutke in cilje strnila Leja Glojnarich, ki jo je po vrnitvi v domovino sprejel Ivan Molan, župan občine Brežice, kjer Leja živi z družino.

»Srečen in vesel sem, ker smo domov prišli celi. Leja je imela nekaj težav z gležnjem – tudi zato, ker je imela dve tekmi zapored. Kljub tem težavam lahko rečem, da je njena poškodba preteklost,« se je uspeha, predvsem pa zdravja svoje varovanke razveselil trener Iztok Glojnarich.

Prvenstvo priložnost za izmenjavo izkušenj

»Vesela sem, ker sem z osebnim rekordom prišla do medalje v sedmerboju. Tretja sem bila v skoku v višino, peta pa v skoku v daljavo, kjer sem s 516 centimetri prav tako prišla do osebnega rekorda,« se je dveh kolajn razveselila 23-letna Iris Breganski. »Ponosna sem na rezultate, s končnim izkupičkom pa smo zelo zadovoljni. Ponosna sem tudi zato, ker je Iris beležila osebne rekorde,« je svojo varovanko

Izjemno uspešna slovenska odprava.

pohvalila trenerka Mojca Knific Breganski, ki je pohvalila prvenstvo tudi zavoljo druženja in izmenjav izkušenj z ostalimi trenerji.

Poškodbe preteklost, medalje sedanjost

»Občutki so res fantastični. Niti v sanjah si nisem predstavljal, da bom osvojil dve kolajni. Na Poljsko sem šel, da se približam osebnim rekordom in dam vse od sebe. To mi je zelo dobro uspelo. Kolajn res nisem pričakoval, a so lepa potrditev in nagrada za trud, ki sva ga s trenerjem vložila vsa ta skupna leta. Uspeh na Poljskem pa je tudi velika motivacija za naprej. Panoga 400 m z ovirami je zame še bolj nova, še vedno se učim. Tu imam še veliko možnosti za napredek. Veselim se že leta 2024 in vseh naslednjih sezon,« je bil uspeha vesel 29-letni Velenjčan Tadej Enci, ki je prvo kolajno na članskih evropskih prvenstvih osvojil že leta 2015, ko je bil prav na Poljskem bronast v teku na 400 m. Na evropskem prvenstvu v dvorani pa je bil, vnovič na Poljskem, leta 2016 kar evropski prvak v teku na 400 m.

»Tadej je po dveh sušnih letih, imeli smo težave s poškodbami, spet segel po kolajnah. Zdravstvene težave so preteklost. V tem koledarskem letu sva delala s 85-odstotno intenzivnostjo, pa smo segli po dveh kolajnah. Prihodnje leto želimo dvigniti tako količino kot intenzivnost treningov. Pred nami

je svetovno prvenstvo na Tajvanu, leta 2025 pa olimpijada gluhih,« o treningu in načrtih Tadeja Encija spregovori njegov trener Gregor Doberšek.

»Izkupiček medalj je res neverjeten. Radi bi, da bi bila konkurenca še močnejša, to bi bilo pomembno za razvoj parašporta. Še enkrat bi rad čestital za to lepo bero kolajn. Vsi ti uspehi in dosežki so pravi način, da nagovorimo mlade in jih povabimo, da se ukvarjajo s parašportom. Ti uspešni športniki Leja, Iris in Tadej pa lahko svoje bogate izkušnje prenašajo na mlade in jih nagovorijo,« je ob sprejemu na Letališču Jožeta Pučnika povedal Damijan Lazar, predsednik Zveze ŠIS-SPK. Prihodnje leto gluhe atlete čaka svetovno prvenstvo, leta 2025 pa olimpijada gluhih.

Tadej kar do dveh kolajn.

Izkazala se je tudi Iris Breganski.

Leja do svetovnega rekorda.

Po bronu v Grčiji ga čaka Avstralija

Piše: Drago Perko

(foto: Osebni arhiv M.K.)

Marino Kegl je na Kreti prišel do prve kolajne na svetovnih prvenstvih

Slovenski gluhi teniški igralec Marino Kegl se je izkazal na svetovnem prvenstvu v Hersonisosu na Kreti. Najboljši slovenski gluhi tenisač je osvojil bronasto odličje. Parašportnik leta 2022 je v malem finalu z 2:1 v nizih z 2:6, 6:4 in 6:1 premagal Madžara Gaborja Matheja. Svetovni prvak je postal Korejec Duckhee Lee, drugo mesto je zasedel Čeh Jaroslav Šmedek.

Zahtevno tekmovalje

»Dragi moji prijatelji. Srčna hvala, da ste bili moji zvesti navijači na svetovnem prvenstvu v Grčiji. V borbi za 3. mesto sem premagal večnega rivala Madžara Gabora Matheja (2:6, 6:4 in 6:1) ter tako postal 3. gluhi tenisač na svetu. Tudi na svetovni lestvici sem se prebil na 3. mesto. V finalu je Duckhee Lee (KOR) premagal Jaroslava Šmedeka (CZE), 6:2, 6:2. Še enkrat hvala vsem za vaše molitve in priporočila, da sem kljub poškodbi lahko vzdržal vse napore. Ajdeeeee sLOVENija, Bog te živi,« je uspehu povedal Marino. Svetovno prvenstvo je potekalo v Grčiji, kamor je prišel Marino kot 5. nosilec. V prvem krogu je bil prost, potem je z 2:0 v nizih (6:1, 6:2) ugnal Avstralca Flindella. V osmini finala je bil z 2:1 (2:6, 6:0, 6:2) boljši od Kanadčana Honga, v četrtfinalu je opravil z Ekvadorcem Vazquezom (2:0 – 6:1 in 6:2). V polfinalu je bil Lee prevelik zalogaj (0:2 – 3:6, 1:6), v malem finalu pa nova zmaga Marina – z 2:1 v nizih je bil boljši od Madžara Matheja (2:1 – 2:6, 6:4, 6:1). »Vsaka medalja je pomembna, ne le ta. Še danes

upam trditi, da je tenis gluhih najtežji in najbolj zahteven šport invalidov. Tu tekmuje 10 profesionalcev, ki tudi v svetu slišočih nekaj pomenijo. Prvak Lee je 130. na lestvici ATP, kjer tekmujejo najboljši slišočiji športniki tenisači. Trije mladi tenisači se šolajo v ZDA in tako naprej. To je zelo hud in zahteven šport,« trener in oče Darko Kegl o pomenu medalje, ki jo je osvojil sin Marino. »Cel turnir je odigral na zelo visoki ravni. Je pa tudi res, da sva na tekmovalje prišla dobro pripravljena. Na tej ravni, kjer sva, ničesar ne prepuščava naključju. V Zgornji Kungoti sva pred svetovnim prvenstvom poiskala primerno podlago, t.i. „top clay“ podlago. Kupila sva 10 kompletov teniških žogic, s katerimi se je igralo na prvenstvu. Glede na podlago je bilo treba prilagoditi način igre in tudi teniško obutev. Na taki podlagi ima žogica drugačno rotacijo, priprava na tekmovalje pa je proces, ki zahteva svojo energijo, čas,« pojasni Kegl.

Ni veliko manjkalo in v osmini finala ni bilo konec tekmovalja za Marina. »To je bil najtežji trenutek turnirja. Tretje kolo, nasprotnik Martin Hong (CAN), tretji set pri 0:1 in 30:30. Pri poškodbi, v tem primeru

nenadnega nekoordiniranega giba, ki je povzročil krč, je pomembna vsaka sekunda, da se ta čimprej nevtralizira. Ati je bil v nekaj sekundah pri meni in verjetno naredil odločilno potezo, da nisem končal s turnirjem. Ko je prišla zdravniška ekipa, je krč že popustil. Dragi Bog je bil na moji strani. Ati je prejel opomin, mojo nogo so dobro pripravili in sem lahko nadaljeval z igro. Na koncu je bilo 2:6, 6:0, 6:2,« se Marino ozre na zdravstvene težave. »V tem hipu, ko se je to zgodilo, je bilo bistveno, da sem vedel, kaj narediti. V parih sekundah sem bil pri njem. Ustavil sem krč, ga šokiral. Ko je prišla zdravniška ekipa, je krč že popustil. Če bi ga pustil samega, bi krč naredil škodo. Marino ne bi več igral. Na srečo me je žena naučila, kako moram ravnati v taki situaciji. Prvič se nama je to zgodilo na olimpijadi gluhih v Sofiji, do letos sem še izpopolnil tehniko,« nadaljuje Darko Kegl.

Vabilo v Avstralijo

»Tekmovalje v Grčiji je bilo zelo zahtevno, to je svetovno prvenstvo, zbrana pa svetovna liga, prava elita, kjer ima večina tudi jasno in močno podporo matičnih nacionalnih teniških zvez, midva tega nimava. Se pa znajdeva po svoje,« Darko o kvaliteti svetovnega prvenstva. Ambicij in ciljev dvojcu Kegl ne manjka. Marino je že dobil vabilo na Odprto prvenstvo Avstralije, kjer je lani osvojil izvrstno 2. mesto. Marino je eden šesterice, ki so že uvrščeni na to prestižno in odmevno tekmovalje, dva bodo še povabili, za naslov prvaka se jih bo merilo osem. Marca začena svetovno serijo turnirjev v Franciji, maja bo svetovno elito gostil v Murski Soboti, ki bo prve dni maja gostila odmeven mednarodni turnir. Prihodnje leto prinaša tudi evropski prvenstvo v Beljaku, misli pa bodo počasi uhajale tudi na olimpijado gluhih, ki bo leta 2025.

Darko Kegl se nadeja, da bodo pogajanja tenisa gluhih in Mednarodne teniške zveze obrodila sadove, zaenkrat gredo pogovori v pravo smer. Če bi ITF vzel pod svoje okrilje parašport, bi bilo Marinu in vsem ostalim bistveno lažje, izboljšali bi se pogoji na turnirjih, verjetno bi zrasle tudi denarne nagrade.

S sodelovanjem v naših igrah ste lani pomagali zbrati **20.534.005 evrov** za invalidske, humanitarne in športne organizacije.

HVALA.

Sreča za vse

Iz Berlina z 18 kolajnami

Piše: U.K., D.P.

(foto: Marko Vidmar)

Naši športniki so tekmovali v atletiki, balinanju, plavanju, kolesarstvu, namiznem tenisu, judu in nogometu.

V Berlinu so od 17. do 25. junija potekale 16. poletne svetovne igre specialne olimpijade, na katerih je tekmovalo 7500 športnikov iz 176 držav. Za kolajne so se merili v 26 športih. Slogan letošnjih iger je bil Nepremagljivi skupaj. Izkazala se je tudi 26-članska slovenska odprava, ki je osvojila 18 odličij, v delegaciji je bilo še devet trenerjev. Naši športniki so tekmovali v atletiki, balinanju, plavanju, kolesarstvu, namiznem tenisu, judu in nogometu.

Naša bera

V plavanju so odličje osvojili Amadej Kremžar (2. mesto, 50 m prsno; 2. mesto, 25 m prosto), Luka Temnikar (3. mesto, 200 m prosto), Aidan Orož (1. mesto, 25 m prosto; 2. mesto, 50 m prosto) in Sabina Cimperc (2. mesto, 25 m prosto). Ekipa Amadej Kremžar, Aidan Orož, Luka Temnikar in Sabina Cimperc je bila zlata v štafeti 4 X 25 m.

V kolesarstvu se je z dvema odličjema izkazala Štefka Kranjc (1. mesto, 5 km kronometer; 2. mesto, 5 km cestna dirka). Odličje je Slovenija osvojila tudi v namiznem tenisu. Tjaša Prah je bila srebrna v posamični konkurenci. Dve medalji je prispeval judo – Tina Muller in Urška Dolar sta bili bronasti v posamični konkurenci. Zadnjo kolajno za Slovenijo v Berlinu je osvojila Tatjana Počivavšek (3. mesto, tek na 400 m), ki pa je bila poprej že zlata v skoku v daljavo. Pred tem je bil Miha Mrak srebrn v teku na 800 m. V balinanju sta v dvojicah zlato osvojila Dejan Djorđević in Jožica Sila, Dejan pa je bil zlat tudi v posamični konkurenci.

Nogometiški zlati

Za veliko veselja so poskrbeli nogometiški, ki so v polfinalu z 10 : 1 porazili Indijo, v finalu pa so bili s 6 : 1 boljši od Nemcev. Za Slovenijo so za zlato kolajno zadeli Gašper Zaviršek (2), Robert Vlah (2), Dejan Antolič in David Kozina. »Ni besed, ki bi opisale, kaj se je zgodilo. Vse se nam je poklopilo, kot smo načrtovali. Vsak igralec, vsak trener je imel svojo nalogo, ki jo je opravil z odliko. Sanje vsakega športnika so se uresničile,« navdušenja ni skrival glavni trener Domen Pocič. Zlatim nogometiščem je med prvimi čestital mag. Dejan Židan, državni sekretar na ministrstvu za gospodarstvo, turizem in šport, ki je bil na zasebnem obisku v Berlinu. Slovenija je nastopila v postavi: Janko Levstek (CUDV Radovljica), Janez Černe (Center Janeza Levca), Goran Pajovič, Robert Vlah in Gašper Zaviršek (vsi VDC Tončke Hočvar), Mitja Čamer, Peter Lenart in Dejan Antolič (vsi VDC Zasavje), David Kozina in Markus Abs (oba VDC Želva).

»Vse se je poklopilo. V vseh športih smo osvojili kolajne, tudi v nogometu smo bili uspešni. Trenerji smo naredili svoje, potem pa še tekmovalke in tekmovalci. V naši nogometni ekipi smo odlično opravili svoje delo: vsi igralci so dosegli gol, vratar pa na več tekmah ni prejel gola,« se je uspehov celotne ekipe veselil trener nogometiščev Domen Pocič, ki je sicer športni direktor Specialne olimpijade Slovenije. »Noro je bilo. Nepozabnih 14 dni sem preživel v Berlinu. Niti sanjati nisem mogel, kako je to lahko lepo. Vsa ekipa se je borila, vsi so nas podpirali, tudi domači. Vesel sem, ker nam je uspelo. Turnir je bil težak, tudi vroče je bilo, a nam je uspelo,« pa je pohod do zlate medalje nogometiščev opisal igralec Peter Lenart.

Ponosni na zlato v štafeti

»Srečni smo. Uspelo nam je, je pa na takih igrah veliko odvisno tudi od sreče. Srečni smo bili, ko smo v enem dnevu osvojili kar pet kolajn. Kdor je skočil v vodo, je osvojil medaljo. Najbolj pa smo veseli kolajne v štafeti, kjer smo osvojili zlato in bili daleč najhitrejši v svoji skupini, v celotni konkurenci pa smo postavili tretji čas,« je bila na svojo plavalno ekipo ponosna trenerka Katarina Praznik. »Hvala za čestitke. Lepo, zabavno in prijetno je bilo na igrah. Teh medalj sem zelo vesel, osem let smo trdo trenirali. Zdaj pa sem jih osvojil in sem si zelo oddahnil,« je misli ob prihodu domov strnil plavalec Aidan Orož. »Odlično je bilo, lepo tekmovanje za mano. Zlato v posamični

Aidan Orož do dveh kolajn.

Plavalna štafeta 4x25 metrov je navdušila z izvrstnim rezultatom.

konkurenci in dvojicah, kjer sva s sotekmovalko v finalu premagala Kitajce. Na obe medalji sem zelo ponosen,« je bil dveh medalj vesel Dejan Djorđević.

Dejan Djorđević do zlata v balinanju.

Štefka Krajnc se je izkazala na kolesu.

Sprejem pri slovenski veleposlanici

»Letos sem se v vlogi vodje delegacije znašla prvič, kar je bil zame velik izziv. Z vzdušjem in doseženimi rezultati naše ekipe sem več kot zadovoljna, presegli so vsa pričakovanja in sreča ob tem je nepopisna. Nemci so bili zelo dobri gostitelji, izkazali so se, lepo so poskrbeli za nas,« je ob koncu iger povedala Suzana Bohorč, vodja slovenske odprave in predsednica Specialne olimpijade Slovenije. »V okviru iger smo bili gostje na veleposlaništvu Republike Slovenije v Berlinu. Veleposlanica dr. Ana Polak Petrič nam je s svojo ekipo pripravila pristrčen sprejem, tako da smo se tudi v tujini počutili domače.« Pa ne le v Berlinu, ampak tudi v Kasslu, ki je našo delegacijo gostil pred začetkom iger. »Gre za star običaj v okviru specialnoolimpijskega gibanja, kjer vsako delegacijo gosti določeno mesto, kar je tudi priložnost za spoznavanje novih krajev in ljudi. Tako je na igre prišlo izredno veliko navijačev iz vse Slovenije, tudi predstavniki Kassla, naši gostitelji. Tako je bilo veselje ob osvojenih medaljah še večje,« še dodaja Bohorčeva.

Dobre občutke je poudarila tudi Branka Perne, predsednica Zveze Sožitje, ki je bila pomočnica vodje delegacije: »Občutki so nepopisni. Zelo prijetno je bilo, vsi so dali vse od sebe, pri čemer rezultat ni edino merilo. Stkali so nova prijateljstva in spoznali kraje, ki jih sami verjetno ne bi nikoli.« Sprejema na zagrebškem letališču se je udeležil tudi Damijan Lazar, predsednik Zveze ŠIS-SPK. »Vedno se rad udeležim teh sprejemov, kajti tu so prisotna tista iskrena čustva, ki jih doživljajo športnice in športniki. Predvsem pa sta tu bistvena elementa socializacija in druženje. Verjamem, da so vsi, ki so bili na igrah v Berlinu, tam stkali številna prijateljstva. Ti naši športniki se ne borijo niti za statusne pravice niti za nagrade. So le športniki, ki se želijo dokazovati, tekmovati in se družiti.«

Prihodnje poletne svetovne igre bodo leta 2027 v Avstraliji, prihodnje zimske svetovne igre pa že leta 2025, ko bo gostitelj Italija, točneje, olimpijski Torino.

Mednarodni vrh mladih in inkluzija

V okviru svetovnih iger se niso premikale le meje športnih dosežkov, premikale so se tudi meje v mentaliteti družbe. 11. Mednarodni vrh mladih voditeljev je v času iger mlade z motnjami v duševnem razvoju in brez njih združil v enotno globalno platformo mladih za spodbujanje

Tjaša Prah do srebra.

vključevanja in sprememb v lokalnih skupnostih. Sodelovalo je več kot 100 mladih iz 45 programov, med njimi tudi slovenska ekipa Gaston Descamps, Maj Pušnik in Lars Kajfež. Šlo je predvsem za izmenjavo praks in spodbujanje drug drugega, da bi lahko v svojih državah udeležili vedenjske prakse, ki bi vključevale celotno populacijo.

»Če damo našim mladim priložnost, da v celoti ustvarijo okolje, v katerem vodijo druge mlade, imajo priložnost, da so pionirji teh potrebnih sprememb,« je dejala Jacqueline Jodl, vodja globalnega mladinskega in izobraževalnega oddelka pri Mednarodni specialni olimpijadi. »Gibanje specialne olimpijade še naprej ostaja gonilna sila najmočnejše platforme za vključevanje na svetu. Z izkoriščanjem energije, moči in globalne raznolikosti, ki jo ustvarjajo svetovne igre, ustvarjamo izkušnje, s katerimi mladi razumejo celoten obseg gibanja. Mladi so z letošnjo temo 'Aktivirajmo se skupaj' oblikovalce politik pozvali, naj proaktivno odpravljajo ovire za raznolikost, pravičnost in vključenost v svojih državah.«

Tine Muller je poskrbel za medaljo v judu.

Državna prvenstva 2023

Piše: Žiga Kobaševič

(foto: Arhiv Zveze ŠIS - SPK)

Pregled izvedenih državnih prvenstev v posamični in ekipni konkurenci v organizaciji Zveze ŠIS – SPK od začetka junija 2023 do začetka septembra 2023

17. BALINANJE (EKIPNO)

V soboto, 3. 6. 2023, je v Kranju potekalo državno prvenstvo v balinanju – ekipno. Sodelovalo je 6 ženskih in 9 moških ekip. Ženske so tekmovali na balinišču Center – Kranj, moški pa na balinišču Primskovo/Kokrški log. Organizator tekmovanja je bila Zveza ŠIS – SPK, izvajalec pa MDI Kranj. Zbrane so ob otvoritvi tekmovanja nagovorili župan MO Kranj Matjaž Rakovec, podpredsednica Zveze ŠIS – SPK Maja Bobnar in predsednik MDI Kranj Janez Zelnik.

3. mesto: MDDI Radovljica
(Marijana Cemič, Marija Čufar, Tilka Kodrič).

Rezultati – ženske:

1. mesto: DI Ajdovščina – Vipava
(Dragica Makovec, Anuška Lavrenčič, Ana Velagič),
2. mesto: MDI Kranj
(Marinka Kunstelj, Metka Benedik, Zvonimira Jančar, Milena Smodiš),

Rezultati – moški:

1. mesto: DI Postojna
(Robert Gorjanc, Edin Dedič, Adam Dekanj, Uroš Žvab, Franko Blažič),
2. mesto: DIO Kranjska Gora
(Marko Košir, Milun Vasič, Janko Jelovčan, Ivan Lackovič, Matija Dominko),

3. mesto: MDI Kranj
(Jože Kristanc, Jože Kozelj, Ivan Mezeg, Atif Husić, Dobrivoj Kostadinov, Tomaž Štular).

18. BALINANJE - GLUHI (POSAMIČNO)

Državno prvenstvo v balinanju gluhih v posamični konkurenci je potekalo v soboto, 3. 6. 2023, v organizaciji Športne zveze gluhih Slovenije in MDGN Velenje, in sicer na pokritem štiristeznem balinišču v Sončnem parku v Velenju. Pomerilo se je 22 moških in 10 žensk iz 7 lokalnih društev.

Rezultati – ženske:

1. mesto: Marica Slaviček (DGN Ljubljana),
2. mesto: Andreja Ukmar (DOOS celjske regije),
3. mesto: Antonija Brumen (DGN Ljubljana).

Rezultati – moški:

1. mesto: Andrej Filipič (AURIS Kranj),
2. mesto: Milan Kralj (DGN Ljubljana),
3. mesto: Rok Knez (AURIS Kranj).

19. ŠAH - SLEPI (POSAMIČNO)

Državno prvenstvo slepih in slabovidnih v šahu v posamični konkurenci je bilo letos izvedeno v Izoli. Tekmovanje je potekalo od 5. 6. 2023 do 10. 6. 2023. Skupaj je bilo prijavljenih 16 tekmovalcev, ki so odigrali 7 kol. Organizator tekmovanja je bila Zveza ŠIS – SPK, izvajalec pa MDSS Kranj.

20. ORIENTACIJSKI TEK - GLUHI

Državno prvenstvo v orientacijskem teku za gluhe je potekalo v soboto, 10. 6. 2023, v organizaciji Športne zveze gluhih Slovenije in DGN severne Primorske. Orientacijski tek je namesto

Rezultati:

1. mesto: Franc Mlačnik (MDSS Kranj),
2. mesto: Emil Muri (MDSS Kranj),
3. mesto: Matej Žnuderl (MDSS Celje).

v naravi tokrat potekal v mestu Idrija. Na državnem prvenstvu se je pomerilo 21 udeležencev iz 4 lokalnih društev.

Rezultati – ženske:

+ 50 let:

1. mesto: Alenka Dobnikar (AURIS Kranj),
2. mesto: Maja Šušteršič (AURIS Kranj),
3. mesto: Rafaela Demir (DGN severne Primorske).

36–45 let:

1. mesto: Maja Kuzma – Ganič (MDG Ljubljana),
2. mesto: Sabina Radovanovič (DOOS celjske regije).

Rezultati – moški:

+ 50 let:

1. mesto: Robert Rogel (DOOS celjske regije),
2. mesto: Bojan Cmok (AURIS Kranj),
3. mesto: Boris Horvat (AURIS Kranj).

36–45 let:

1. mesto: Matjaž Jelnikar (DOOS celjske regije),
2. mesto: Vladan Vukajlovič (DGN severne Primorske),
3. mesto: Branko Brumec (MDGN Slovenske Konjice, Vitanje, Zreče).

16–35 let:

1. mesto: Tomi Strel (DGN severne Primorske).

21. PARAPLES (KOMBINACIJA 10 PLESOV)

V soboto, 10. 6. 2023, je v športni dvorani OŠ Stična potekalo državno prvenstvo v kombinaciji 10 plesov. Na tekmovanju so se pomerili tudi naši paraplesalci. Izvedlo ga je plesno društvo Kazina.

Rezultati – ženske:

Mladinski razred 2 – solo:

1. mesto: Brina Rogelj,
2. mesto: Nika Bratuš.

Razred 1 – solo:

1. mesto: Nastija Fijolič,
2. mesto: Ines Golobič.

Razred 2 – solo:

1. mesto: Lara Nedeljkovič,
2. mesto: Tamara Mahorič,
3. mesto: Brina Rogelj.

22. PARAKOLESARSTVO (KRONOMETER)

V četrtek, 22. 6. 2023, je s startom v Gorjah potekalo državno prvenstvo v parakolesarstvu v disciplini kronometer. Tekmovanje je potekalo integrirano znotraj državnega prvenstva v kolesarstvu. S traso, ki je bila dolga 11 kilometrov, potekala pa je od Zatrnika do Rudnega Polja na Pokljuki, so se merili 3 ročni kolesarji, 2 tekmovalca s prilagojenimi kolesi in 1 tandem.

Rezultati:

Kategorija B (tandem):

1. mesto: Janez Cankar – Boris Praznik (Zveza ŠIS – SPK).

Kategorija C – 3:

1. mesto: Jurij Furlanič (PKD Obala).

Kategorija C – 4:

1. mesto: Sergej Krajnc (Zveza ŠIS – SPK).

Kategorija H – 3:

1. mesto: Anej Doplihar (KK Pantal).

Kategorija H – 4:

1. mesto: Marko Sever (DP Nova Gorica).

Kategorija H – 5:

1. mesto: Andrej Rotar (KK Lendava).

23. RIBOLOV – GLUHI

V soboto, 1. 7. 2023, je potekalo državno prvenstvo v ribolovu za gluhe. Tekmovanje je potekalo na ribniku Preserje, blizu Braslovč. V sodelovanju s SZ gluhih ga je izvedlo DOOS celjske regije, tekmovalo pa je 25 ribičev, ki so se pomerili v posamični in ekipni konkurenci.

Rezultati – posamično:

1. mesto: Silvester Škerget (MDGN Slovenske Konjice, Vitanje in Zreče),
2. mesto: Ciril Rednak (MDGN Velenje),
3. mesto: Igor Mežnar (DGN Ljubljana).

Rezultati – ekipno:

1. mesto: DGN Ljubljana (Igor Časar, Igor Mežnar, Klemen Žnidar),
2. mesto: MDGN Slovenske Konjice, Vitanje in Zreče (Silvo Škerget, Matevž Marinko, Vladimir Kolar),
3. mesto: MDGN Velenje (Franc Kos, Ljubomir Gotovnik, Viktor Hribar).

24. RIBOLOV

V nedeljo, 2. 7. 2023, je na Rožnem (reka Sava) in na ribniku Brestanica potekalo državno prvenstvo v ribolovu s plovcem, ki ga je za Zvezo ŠIS – SPK izvedla RD Brestanica – Krško. Tekmovanje je potekalo v ženski in moški konkurenci, v stoječi in sedeči kategoriji. Skupaj je sodelovalo 46 tekmovalk in tekmovalcev. Naslove državnih prvakov so osvojili: Marjeta Lorber (MDI Gornja Radgona/ ženske – stoje), Gašper Peček (DP Novo mesto/ moški – sede) in Miran Brumec (MDI Ptuj/ moški – stoje).

Rezultati – ženske:

- Stoje: 1. mesto: Marjeta Lorber (MDI Gornja Radgona).

Rezultati – moški:

- Sede: 1. mesto: Gašper Peček (DP Novo mesto),
2. mesto: Boštjan Cegljar (DP Ljubljana),
3. mesto: Miran Jernejšek (DP Maribor).

Stoje:

1. mesto: Miran Brumec (MDI Ptuj),
2. mesto: Stanislav Korbar (ZDVIS),
3. mesto: Marjan Vrečar (MDI Ptuj).

25. PARAPLAVANJE

Od sobote (29. 7. 2023) do ponedeljka (31. 7. 2023) je na pokritem olimpijskem bazenu v Kranju potekalo državno prvenstvo v paraplanju, in sicer v organizaciji Zveze ŠIS – SPK in izvedbi PZS, udeležile pa so se ga paraplavke in paraplavci ter 7 različnih klubov in organizacij.

Rezultati – ženske:

100 m – prsno:

SB14:

1. mesto: Anja Golčer (PK Velenje),
2. mesto: Maruša Golčer (PK Velenje).

50 m – prosto:

- S2: 1. mesto: Tonja Berložnik (PK Velenje).

- S9: 1. mesto: Nina Biadov (PK Radovljica).

2. mesto: Luka Temnikar (PK Velenje),
3. mesto: Florjan Krevh.

100 m – delfin: DS:

1. mesto: Luka Temnikar (PK Velenje),
2. mesto: Florjan Krevh (PK Velenje).

50 m – hrbtno:

S6: 1. mesto: Gašper Glušič (PK Velenje).

S9:

1. mesto: Tristan Majcenovič (PK Branik),
2. mesto: Luka Stanar (ŠD Riba).

SG: 1. mesto: Alessandro Ambrožič (PK Ribnica).

DS: 1. mesto: Alen Šošter (PK Velenje).

50 m – prsno:

SB9: 1. mesto: Max Galičič (Vidim Cilj).

SB14:

1. mesto: Luka Šebijan (Vidim Cilj),
2. mesto: Tomaž Planinšek (PK Velenje),
3. mesto: Matjaž Tibola (Sožitje Radovljica).

100 m – prosto:

S9: 1. mesto: Tristan Majcenovič (PK Branik).

S14:

1. mesto: Aljaž Vejnovič (PK Velenje),
2. mesto: Tomaž Planinšek (PK Velenje).

DS:

1. mesto: Jan Berlot (PK Radovljica),
2. mesto: Urban Goltnik (PK Velenje).

100 m – hrbtno: S6:

1. mesto: Tim Žnidaršič Svenšek (ŠD Riba).

S14: 1. mesto: Aljaž Vejnovič (PK Velenje).

50 m – hrbtno:

S2: 1. mesto: Tonja Berložnik (PK Velenje).

100 m – prosto:

S9: 1. mesto: Nina Biadov (PK Radovljica).

Rezultati – moški:

100 m – prsno:

SB9: 1. mesto: Jaša Bartelj (ŠD Riba).

SB14: 1. mesto: Taris Rosić (PK Radovljica).

DS: 1. mesto: Matija Jošt (PK Radovljica).

50 m – delfin:

S6:
1. mesto: Tim Žnidaršič Svenšek (ŠD Riba).

DS: 1. mesto: Jan Berlot (PK Radovljica).

26. TENIS

V soboto, 2. 9. 2023, je v teniški dvorani TK Kranj potekalo državno prvenstvo v tenisu. Organizator tekmovanja je bila Zveza ŠIS – SPK, izvajalec DP Gorenjske, niti izvedbe pa je imel v rokah Gašper Črnilec. Prijavili so se samo tekmovalci, ki igrajo na vozičkih, največ znanja je pokazal Sašo Rink, ki se je veselil naslova državnega prvaka.

Rezultati:

1. mesto: Sašo Rink (DP Ljubljana),
2. mesto: Mojca Tomažin (DP Kranj),
3. mesto: Gašper Črnilec (DP Kranj).

V Ljubljani odbojkarški spektakel

Piše: Tija Vrhovnik

(foto: Siniša Kanižaj)

Poljska je nadaljevala s prevlado v Evropi. V Ljubljani je že tretjič zapored slavila v moški konkurenci stoje.

Ljubljana je letos poleti že tretjič zapored gostila močan mednarodni turnir v paraodbojki na mivki Beach Paravolley Ljubljana 2023.

Dobra konkurenca

V moški konkurenci so se igralci pomerili tako v paraodbojki na mivki stoje kot v odbojki na mivki sede. Stoje so se merili igralci iz Slovaške, Poljske, Italije in Kazahstana, v odbojki na mivki sede pa

iz Hrvaške, Bosne in Hercegovine, Gane, Grčije, Latvije in Slovenije. Žensko tekmovalje je potekalo v odbojki na mivki sede, igranje pa so odbojkarice iz Hrvaške, Poljske in Slovenije.

Trije prvaki

Poljska je nadaljevala s prevlado v Evropi. V Ljubljani je že tretjič zapored slavila v moški konkurenci stoje. V moški konkurenci sede je šlo

zlatu v Bosno in Hercegovino, zmago je slavila ekipa Spid Sarajevo, v ženski konkurenci pa so bile zlate odbojkarice iz Hrvaške (SDI Hrabri).

Paraodbojka ženske sede:

1. ŠDI Hrabri
2. OK Šempeter
3. ŠDI Ljubljana

Paraodbojka moški stoje:

1. Poljska
2. Slovaška
3. Italija

Paraodbojka moški sede:

1. Spid Sarajevo
2. Latvija
3. Iok Zagreb
4. IŠD Šempeter

»Menim, da je za nami zopet odlično izpeljan turnir v paraodbojki na mivki. Zasluge, da smo turnir v Ljubljani organizirali že 3. leto zapored, gredo ekipi, ki so jo sestavljali Boštjan Hrašar, Darko Đurić in Lena Gabršček. Tu so seveda še naši sponzorji, ki so v nas videli potencial ter tako ali drugače podprli naš turnir. Največja zahvala, da je bil turnir v celoti izpeljan tako,

kot je treba, pa gre našim prostovoljcem. Njihova pomoč je bila ključna, da se je turnir odvijal brez zapletov. Tudi letos smo v Ludusu spremljali napete obračune v odbojki na mivki. Čeprav šport še ni tako zelo poznan in razširjen, smo tudi z našim turnirjem dodali košček v mozaiku k promociji paraodbojke na mivki, ki jo bodo letos septembra prvič igrali na sredozemskih igrah v Grčiji. Čestitke vsem ter se vidimo prihodnje leto v Ljubljani!« je v imenu organizacijske ekipe povedala Tija Vrhovnik.

Tija Vrhovnik (z žogo) se je izkazala tako na igrišču kot pri organizaciji.

Tekmovali so tudi v moški konkurenci.

Do prve badminton medalje na mednarodni sceni

Piše: Drago Perko

(foto: arhiv M.D.)

V Sloveniji invalidi igrajo parabadminton, letos dvojica Mojca Debeljak in Grega Bulovec na mednarodno tekmovanje na Češko.

V paleti športov, s katerimi se ukvarjajo invalidi, je tudi parabadminton, ki je šport za vse. Igrajo ga tako moški kot ženske različnih oblik invalidnosti, ne glede na starost in predhodno znanje. Gre za hitro naraščajoči šport, ki vsako leto privabi vedno več udeležencev, tako tekmovalno kot rekreativno. Uradna pravila so bila dogovorjena leta 2013, leta 2014 pa je bil parabadminton uvrščen med paralimpijske športe – premierno na poletnih paralimpijskih igrah 2021 v Tokiu. Pravila klasifikacije določajo, da obstajajo različne oblike invalidnosti, ki jih je mogoče klasificirati. Te med drugim delimo na: okvaro hrbtenice, skoliozo, multiplo sklerozo, amputacije, cerebralno paralizo, okvaro kolkov, razliko v dolžini nog, amputacijo zgornjih okončin in pritlikavost. Športniki so razvrščeni v »športne razrede«, tako da je zagotovljena poštenost na tekmovanju. Parabadminton športnike razvrsti v 6 športnih razredov. V Sloveniji vodene vadbe vodi Žiga Frass, s strani Evropske badmintonске zveze licencirani trener parabadmintona, ki je dosegljiv na e-naslovu: ziga.frass@gmail.com.

Zagon in energija

»Skala sem nove možnosti. Takrat sem izvedela za parabadminton. K

sodelovanju nas je povabil trener Žiga Frass, ki se je izobraževal v tujini. Ker nisem imela vozička, sem nekaj časa poskušala igrati stoje,« svojo zgodbo opiše Mojca Debeljak iz Škofje Loke. Pred tremi leti je doživela kap v hrbtenici, diagnoza parapareza obeh nog. Smisel je našla tudi v športu. Iz Danske je dobila poseben prilagojen voziček in zdaj trenira že dobro leto. Z njo trenira Grega Bulovec, pridružil pa se jima je še Jani Leban. »Prišla sta nov zagon in nova energija. Takrat smo se odločili, da bi se udeležili tekmovanja v Pragi,« nadaljuje Mojca, ki je letos poleti z Grego odšla na Češko in se prvič preizkusila na mednarodni ravni. »Izkušnje so bile neprecenljive. Nova znanja, nov pogled, nove izkušnje. Spoznali smo nove prijatelje, ki so nas vpeljali v dokaj novo disciplino,« nadaljuje Mojca.

Na Češkem je odigrala štiri tekme v posamični konkurenci, ob tem pa

vknjižila prvo zmago na mednarodni sceni. V dvojicah je s Francozinjo Nathalie Laurent prišla do bron. Grega Bulovec je v posamični konkurenci odigral tri tekme, eno v dvojicah, na prvo zmago na mednarodni sceni pa se pospešeno pripravlja. »Želim si odpraviti pomanjkljivosti, ki sem jih opazila na tekmovanju, ter v prihodnje doseči še boljše rezultate. Želim si, da bi se naša ekipa povečala, da bi lahko trenirali tudi v štiri. Rada pa bi dodala še tole: zahvala gre v imenu vseh tekmovalcev Badmintonski zvezi Slovenije, ki nam omogoča treninge, ter našemu trenerju, ki je nesebično žrtvoval svoj čas in nam pomagal, da smo napredovali. Spremljal nas je tudi na turnirju. V prihodnje upamo na pomoč kakega sponzorja. Če želimo napredovati, bo potrebnih več ur treninga. To pa je dodatna težava za naš žep. Zaenkrat smo razen dvorane za vse samoplačniki,« sklne Mojca.

Denis Repa zmagal v Italiji

Piše: Drago Perko

(foto: Zsis.si)

Slovenska showdown reprezentanca je navdušila na tekmovanju v Italiji.

V Bologni so se končale svetovne igre za vse 2023, na katerih se je najbolj izkazal igralec showdowna Denis Repa, ki je postal zmagovalac, prvak v moški članski konkurenci. Tudi njegovi reprezentančni kolegi in kolegice so se izkazali: 4. mesto Tanja Oranič, 12. mesto Timotej Skledar, 13. mesto Ladislav Humski in 17. Ciril Kavaš.

Slovenska reprezentanca v Italiji.

Denis Repa je bil najboljši.

Po poletnem paralimpijskem taboru sledi še zimski

Piše: Drago Perko

(foto: Nastija Fijolič)

in jim v kratkem času ponudimo čim več. Bistveno je, da spoznajo, zakaj je šport tako pomemben. Za pogovor in izmenjavo izkušenj so bili na voljo tudi uspešni parašportniki,« po uspešni izvedbi tabora pove Damijan Lazar, predsednik Zveze ŠIS-SPK.

Pester program

Četrtek večer je postregel s predstavitvenim srečanjem, v petek dopoldne so se mladi preselili v športno dvorano OŠ Debro, kjer so preizkusili številne parašporte: paraples freestyle, paranamizni tenis, paralokostrelstvo, odbojko sede, cheerleading in paraatletiko. Zatem so bili navdušeni nad eksperimenti, ki jih je pripravil predstavnik Leka, ki se je tudi letos prijazno odzval in pomagal pri izvedbi tabora v Laškem. Popoldne je sledilo plavanje, petkov večer pa je minil v znamenju paraplesa, za animacijo je poskrbel Plesni klub Zebra. V soboto je več kot 40 udeležencev v športni dvorani OŠ Primoža Trubarja spoznalo še nekaj parašportov: paraplezanje,

V Laškem je Zveza ŠIS-SPK pripravila 5. Paralimpijski tabor za družine, na katerem so mladi s starši spoznali paleto parašportov.

Paralimpijski tabor za družine je za Zvezo ŠIS-SPK pomemben in vitalen projekt. Tudi letos je bilo tako, ne manjka niti želja, predvsem pa realnih pričakovanj, da tabor dobi zimsko različico. Tudi tokrat smo se zbrali v Laškem. Mesto so tri tedne pred našim prihodom prizadele hude poplave, a so se razmere uredile, v hotelu Thermana Laško pa so poskrbeli, da smo se vnovič počutili sprejete in dobrodošle. Na taboru so otroci in odrasli spoznavali paralimpijske športe. Za vse zbrane, otroke in starše, smo pripravili zanimiva predavanja in delavnice ter srečanje s parašportnikom.

»Tabor je za nas zelo pomemben projekt, ki smo ga vzpostavili v slovenskem prostoru. Prepričani smo bili, da mladi potrebujejo tako izkušnjo športa. Majda Kočar z ekipo vodi celotno zgodbo, ki je za našo zvezo zelo pomembna. Tu smo, da mlade in njihove starše nagovorimo

Mladi potrebujejo tabor

Tabor je postal del širokega diapazona aktivnosti, ki jih izvaja Zveza ŠIS-SPK.

Tudi naša maskota Lev Mark je prišel v Laško.

parastrelstvo, košarko na vozičkih, parakolesarstvo in boccio. Zvečer je bila na sporedu okrogla miza oziroma pogovor za starše, ki so se ga udeležile dr. Tjaša Filipičič, mag. Natalija Spark in Maja Bobnar (trenerka). Pogovor je vodila Tina Cipot, vodja korporativnega komuniciranja pri podjetju Lidl Slovenija. Vse zbrane sta nagovorila Luka Trtnik, vrhunski parašportnik, in njegova mama Sandra, ki sta iz prve roke postregla z izkušnjami in izzivi, s katerimi se v parašportu soočajo tako mladi športniki kot starši. V nedeljo se je tabor sklenil v telovadnici OŠ Debro s športnim tekmovanjem med družinami (pri izvedbi so nam kot prostovoljci pomagali sodelavci Leka), zbrane sta obiskala in zabavala Zdravko Lidl in Levček Mark.

Priporočam ga vsem

»Na taboru smo bili tretjič. Prvič smo prišli, da bi spoznali parašporte. Kmalu se je sin odločil in se zapisal enemu od športov in je pri tem zelo uspešen. A to niti ni tako pomembno. Bistveno je, da je danes aktiven parašportnik v inkluzijskem judu. Pri tem se zelo dobro počuti, predvsem pa ima priznanje

zunanjega okolja, kar mu veliko pomeni. Na takem taboru si družine izmenjujemo izkušnje, se poveselimo. Tak tabor priporočam vsem staršem,« je povedala Urška Ambrož Kajfež, mama mladega Larsa. »Z družino sem prišla v Laško, zabavali smo se,« je dodala 8-letna Katarina Strelec iz Maribora, ki je vesela, da je skupaj z družino prišla na tabor. Dekle ima težave s sluhom, navdušena pa je bila nad vsemi športi.

Mladi so se zabavali.

Za vsakogar nekaj, za vsakogar primeren šport.

Tudi harmonika

»Vsako leto naredimo korak naprej, enkrat večji, drugič manjši. Vedno pa si želimo dodati nekaj novega, kak nov šport ali nove delavnice,« tokrat pove Majda Kočar, vodja tabora v Laškem, kjer je bil že prvi večer v znamenju srčnosti. »Ko smo se zbrali

Martin presenečenje prvega dne.

na uvodnem srečanju, smo si ogledali videopovzetek lanskega leta. Takrat je ob koncu videa Luka, eden od udeležencev, dejal, da je bilo super. Bi pa on rad videl, da bi na tabor prišel kak muzikant. Ko je bilo videa konec, je sledilo presenečenje: v prostor je vstopil Martin iz Društva Sožitje in zaigral na harmoniko,« navrže Majda Kočar, ki ji je pri delu pomagal strokovni tim. Nekaj udeležencev je letos prišlo na tabor preko Zveze prijateljev mladine Slovenije, njihovo udeležbo je financirala zavarovalnica Allianz.

Zimska različica

Po uspešnem taboru na Zvezi ŠIS-SPK pogledujejo naprej in kujejo nove načrte. »Sanjamo in si odkrito želimo, da bi organizirali tudi zimski kamp za družine. Finančno konstrukcijo še sestavljamo in zbiramo sredstva, da bi tak kamp kmalu postal realnost,« napoveduje predsednik Zveze ŠIS-SPK Damijan Lazar.

Pomen športa

»Letos smo drugo leto srebrni partner Zveze ŠIS-SPK. V teh dveh letih smo stkali trdne vezi in tesno partnerstvo. Na tabor pomislimo večkrat na leto. Z ekipo Zveze ŠIS-SPK smo vse leto v stiku, se

Ovire so le in samo v glavi.

pogovarjamo, snujemo skupne rešitve. Pogum in pozitivna energija sta zagotovo tisto, kar zaznamuje ta tabor. Znan je rek: zdrav duh v zdravem telesu. Prav je, da se otroci čim prej vključijo v parašportne aktivnosti. Tako se bodo najlažje integrirali v družbo, iz sebe lahko naredijo marsikaj. Šport prinese marsikaj dobrega,« pa razmišlja Mojca Pavlin, v podjetju Lek strokovna sodelavka v korporativnih zadevah, odgovorna za področje družbene odgovornosti. Mojca Pavlin in strokovni sodelavci Leka so na taboru tudi letos pomagali kot prostovoljci.

Postani športnik

Z namenom vzpostavitve dolgoročnega sistema in pogojev za vključevanje mladih invalidov v športne aktivnosti skupaj z Lidlom Slovenija razvijamo program Postani športnik. Program vključuje širok nabor aktivnosti, pobud, dogodkov in delavnic, ki so namenjene mladim invalidom in njihovim staršem, učiteljem in profesorjem športne vzgoje,

lokalnim športnim klubom, panožnim zvezam, društvom invalidov in podobno. Sad programa je tudi Paralimpijski tabor za družine. Več o programu Postani športnik (www.zsis.si/postanisportnik/).

Tudi letos so mlade navdušili sodelavci Leka, prostovoljci na letošnjem taboru.

Mladi 14-letni strelec Maj Crkvenjaš je bil v preteklosti na našem taboru, zdaj je že v tekmovalnem parašportu.

Največjo napako naredimo, če učenca ne vključimo v pouk športne vzgoje

Piše: Tjaša Filipčič

(foto: Nastija Fijolič)

Po okrogli mizi in pogovoru s starši v okviru 5. Paralimpijskega tabora za družine, ki je avgusta potekal v Laškem

Zveza za šport invalidov Slovenije – Slovenski paralimpijski komite je izvedla 5. Paralimpijski tabor za družine. Tradicionalno je bil izveden v Thermani Laško in bližnjih dveh športnih dvoranah. Na taboru so otroci in odrasli spoznavali paralimpijske športe, za vse zbrane pa so bila izvedena zanimiva predavanja in delavnice. 26. 8. zvečer je bila na sporedu okrogla miza oziroma pogovor s starši, ki so se ga udeležili starši otrok s posebnimi potrebami, Luka Trtnik, vrhunski parašportnik, njegova mama Sandra, pedagoginja Natalija Spark in Tjaša Filipčič ter Maja Bobnar, podpredsednica Zveze ŠIS-SPK. Pogovor je vodila Tina Cipot, vodja korporativnega komuniciranja pri podjetju Lidl Slovenija.

Luka Trtnik je povedal, da je redna športna vadba zelo pomembna za njegovo telesno zdravje. Redni treningi mu omogočajo optimalno moč in gibljivost. Njegova mama Sandra je dodala, da sta bila soočanje in komunikacija z njim v času adolescence precej lažja. Nobena vožnja na trening ji ni bila odveč, športu prilagajajo družinsko dinamiko. V času športne kariere je Luka pridobil skupino prijateljev, ki jih ni veliko, so pa pristni in jim popolnoma zaupa.

Natalija Spark, pedagoginja v širšem pomenu besede, je opozorila, da športnik ne sme biti deležen pomilovanja, potrebuje pa pravo mero empatije in sprejemanja okolice, tudi sovrstnikov. Sama je bila otrok staršev s posebnimi potrebami. Doživela je marsikatero slabo izkušnjo, ki pa jo

je utrdila in ji dala možnost, da o tem spregovori in opozarja. Tjaša Filipčič, športna pedagoginja in predavateljica na Pedagoški fakulteti v Ljubljani, se je osredinila na osnovnošolsko obvezno izobraževanje, kjer ima športna vzgoja pomembno vlogo. Gre za nenehen proces bogatenja znanja in razvijanja sposobnosti ter pomembno sredstvo za oblikovanje osebnosti in odnosov med posamezniki. Zato si je treba prizadevati, da z izbranimi cilji, vsebinami in metodami dela prispevamo k skladnemu biopsihosocialnemu razvoju učenca, še posebej, če je gibalno oviran. S primernim pristopom prispevamo k sprostitvi učenca in zmanjševanju negativnih učinkov sodobnega življenja. Učenci s težavami na področju gibanja zaradi razvojnih značilnosti pri športni vzgoji potrebujejo drugačen, individualiziran pristop. Potrebujejo prilagojene metode, uporabo pripomočkov, razumevanje in medsebojno pomoč, drugačen časovni ritem in interdisciplinarno

Luka in njegova mama Sandra sta zanimiva sogovornika.

obravnavo, pri čemer poleg učitelja sodelujejo tudi drugi strokovni delavci: šolska svetovalna služba, zdravstvene ustanove, svetovalni centri, fizioterapevt, delovni terapevt in starši. Prepričana je, da največjo napako naredimo, če učenca s težavami na področju gibanja ne vključimo v pouk športne vzgoje. Učenec, ki ni vključen, bo prikrajšan za pridobivanje pozitivnih izkušenj na področju gibanja, zato ga bomo kasneje, v odraslem obdobju, zelo težko vključili v športne dejavnosti. Učitelji na šolah so vedno bolj opolnomočeni, opremljeni s kompetencami, seveda pa je veliko odvisno od posameznega športnega pedagoga.

“Luka Trtnik je povedal, da je imel v šoli dobre športne pedagoge. Nekateri starši so opozorili, da situacija na nekaterih šolah ni tako idealna in da se soočajo z veliko izzivi pri vključevanju otrok v šport. Predstavljen je bil primer dobre prakse, ko je športni pedagog pred zimsko šolo v naravi 6 dni namenil vadbi smučanja učenke, ki je lahko smučala le na monoskiju.”

Učenka je v teh 6 dneh toliko napredovala, da je bila kasneje sposobna sodelovati v zimski šoli v naravi. V drugem primeru se je športni pedagog za otroka zavzel že v prvih razredih osnovne šole. Led je bil prebit, učenec pa se je aktivno vključil v lokalni športni klub.

Na okrogli mizi je sodelovala tudi Maja Bobnar, trenerka slovenske reprezentance v boči in podpredsednica Zveze ŠIS-SPK, pa tudi vodja socialnega vključevanja in obnovitvene rehabilitacije v Zvezi Sonček. Kot podpredsednica je izpostavila cilj programa Postani športnik, ki ustvarja pogoje, da se lahko mladi invalidi vključijo v športne aktivnosti. Starši lahko informacije dobijo tudi na zvezi, pri strokovnih sodelavcih in na spletnih straneh zveze. Kot trenerka je pogosto postavljena v vlogo, ko je treba biti kritičen do športnika, biti realen. Strinjala se je z Natalijo, da

popuščanje in permissivni odnos ne vodita k uspehu, ko si želimo čim bolj samostojno športno osebnost.

Starši so bili pozvani k aktivni razpravi. Zanimalo jih je, kako mlade športnike vključiti v športne dejavnosti v domačem okolju in kje pridobiti finančna sredstva za trenažni proces. Našli smo veliko odgovorov, a ne vseh. Za nadaljnji razvoj športne kulture si bomo morali prizadevati športniki, starši, učitelji, funkcionarji ter soustvarjalci športne in invalidske politike v Sloveniji.

V športu smo vsi enaki.

Ples in rajalne igre so del učnega načrta za šport.

Pomen prenove vizualnega sistema organizacije za blagovno znamko

Piše: Dejan Šmid

(foto: Zsis.si)

V hitro spreminjajočem se okolju športnih organizacij je prenova vizualnih podob blagovnih znamk pogost pojav. V času, ko postajajo vrednote paralimpizma in inkluzivnost pomembna družbena tema, je pomen ustrezne vizualne podobe še toliko večji.

V članku bomo predstavili proces prenove vizualne podobe Zveze za šport invalidov Slovenije – Slovenskega paralimpijskega komiteja (Zveze ŠIS-SPK), ki je delo avtorja članka, in analizirali, kako logotip presega zgolj estetske vidike ter odraža duh odločnosti, enotnosti in dosežkov slovenskega parašporta. Predstavljeni so izsledki namizne raziskave tujih nacionalnih komitejev in domačih primerov športnih zvez ter ostala izhodišča naročnika, ki so služila kot temelj za prenovo. Poglavitni cilj prenove vizualne podobe je bil okrepiti prepoznavnost, povezanost in vključenost slovenskih športnikov invalidov ter učinkovito udejanjiti vizijo Zveze ŠIS-SPK za naslednje desetletje. S sistematično implementacijo nove vizualne podobe v obstoječe komunikacijske kanale želimo še izboljšati imidž organizacije. Hkrati bomo s sistematičnim načinom uporabe ustvarili skladno izkušnjo deležnikov prek spletnih strani, družbenih medijev in tiskanih materialov. Prenova je bila nujno potrebna predvsem zaradi novih smernic Mednarodnega paralimpijskega komiteja, vendar smo naleteli pri uporabi obstoječega identitetnega sistema organizacije.

Teoretična izhodišča

Preden se lotimo procesa prenove vizualne podobe blagovne znamke, moramo razumeti vlogo, ki jo pri tem igra preiščena podoba logotipa ter ostalih vizualnih konstant.

Soto (2020) celostno grafično podobo definira kot vizualni jezik, ki ga organizacija uporablja za komunikacijo s svetom. Ta praviloma zajema logotip, tipičen izbor tipografije, barvno paletu, stil fotografij in ilustracij ter tipičen ton komunikacije. Blagovna znamka je precej širši pojem, ki ob vizualni podobi raziskuje, kako kupci vzpostavljajo stik z organizacijo ter kako jo doživljajo.

Neumeier (2006) podobno pravi, da je »blagovna znamka občutek kupca o izdelku, storitvi ali podjetju«. Beseda, ki najbolje opiše blagovno znamko, je ugled. Ugled organizacije je izven njenega nadzora, lahko pa organizacija nanj vpliva tako, da stranke vedno znova navdušuje.

Repovš (1995) kot najosnovnejšo stalnico celostne grafične podobe definira simbol. V svoji likovni in barvni strukturi mora ta upoštevati pomene, ki predstavljajo poslanstvo, filozofijo, cilje in kulturo organizacije. Kot logotip definira ime organizacije, izpisano s tipičnimi črkami. Logotip se najpogosteje kombinira z abstraktnim simbolom, oboje pa predstavlja osnovno stalnico celotne grafične podobe. Paul Rand (1986) v priročniku celostne grafične podobe za podjetje Next zagovarja uporabo abstraktnih simbolov: »V idealnem primeru bi moral logotip pojasniti ali nakazati dejavnost, ki jo simbolizira, vendar je to le redko mogoče ali celo potrebno. Simbol IBM na primer v ničemer ne nakazuje računalnikov, razen tega, kar

gledalec prebere v njem.« V SSKJ (2014) je logotip poenostavljeno definiran kot »grafični element, ki označuje blagovno znamko, podjetje, organizacijo«. V tem pomenu besedo »logotip« najpogosteje uporabljamo v vsakdanjem pogovoru.

Dobra vizualna identiteta organizacije je takšna, ki je zlahka prepoznavna ter je ni treba vedno znova spreminjati. Wheeler (2018) poudarja pomen enostavno prepoznavne vizualne identitete, saj spodbuja zaznave in asociacije v povezavi z blagovno znamko ter na ta način skrbi za njeno prepoznavnost. Pri tem je za uspeh blagovne znamke ključna koherentnost njene podobe, ki se izraža skozi enotno sporočilnost in vizualni vidik (barve, topografija ...) na vsaki izmed stičnih točk z deležniki. Pri tem pa naj bo poenoten tudi ton komunikacije, ki izžareva vrednote, opredeljene v strategiji organizacije. Aaker (2010) identiteto blagovne znamke opredeljuje kot edinstven niz asociacij, vezanih na blagovno znamko, ki jih želimo ustvariti ali ohraniti. Identiteta blagovne znamke mora pomagati vzpostaviti odnos med blagovno znamko in stranko z ustvarjanjem zaznavne vrednosti, ki vključuje funkcionalne, čustvene ali samoizrazne koristi.

V povezavi z zaznano vrednostjo blagovne znamke je bila oktobra 2021 izvedena raziskava, ki jo je po naročilu podjetja Lidl Slovenija, sponzorja Zveze ŠIS-SPK, izvedla Mediana. Med ključnimi ugotovitvami je bilo navedeno, da »Šport invalidov in tekmovanja športnikov invalidov respondenti povezujejo s paralimpijskimi igrami, prilagojenimi športi, športnimi disciplinami in pozitivnimi vrednotami, kot sta vztrajnost in pogum«, ter da »izraz paralimpijske igre respondenti dobro poznajo, dve tretjini sta spremljali olimpijske in/ali paralimpijske igre v Tokiu. Večina je seznanjena z rezultati slovenskih paralimpijcev.« S športniki invalidi so anketiranci v največji meri povezovali pozitivna enostavna čustva, kot so veselje, presenečenje, zaupanje in

pričakovanje, pa tudi kompleksnejša čustva, kot sta ljubezen in optimizem.

Trenutna vizualna podoba Zveze ŠIS-SPK

Zveza ŠIS-SPK se je ob ustanovitvi imenovala Zveza za rekreacijo in šport invalidov Slovenije (ZRŠIS), kasneje Zveza za šport invalidov Slovenije (ZŠIS), Zveza za šport invalidov Slovenije – Paralimpijski komite (ZŠIS-POK) in od leta 2019 na zahtevo Mednarodnega paralimpijskega komiteja Zveza za šport invalidov Slovenije – Slovenski paralimpijski komite (Zveza ŠIS-SPK) (spletna stran Zveze ŠIS-SPK). Prva organizacija s področja parašporta v Sloveniji, Zveza za rekreacijo in šport invalidov Slovenije, je bila ustanovljena leta 1962. V Sloveniji se je z leti oblikovalo več kot 50 invalidskih društev, ki so se povezovala v okviru zveze. Prvi mednarodni nastop slovenskih parašportnikov je bil leta 1972 v Heidelbergu. Leta 1991 je Zveza za rekreacijo in šport invalidov Slovenije postala članica Olimpijskega komiteja Slovenije (OKS). Dve leti kasneje je bila Zveza za šport invalidov Slovenije po izpolnitvi pogojev sprejeta v Mednarodni paralimpijski komite (Okorn, 2022).

Slika 1: Zgodovinski razvoj logotipa Zveze ŠIS-SPK (vir: Zbornik: Zveza za šport invalidov Slovenije – Slovenski paralimpijski komite: 60 let: 1962–2022).

Na podlagi sprejetja sprememb statuta zveze leta 2007, objavljenih v Statutu Zveze ŠIS-SPK (2019), predvidevamo, da je zadnji aktualni logotip nastal tistega leta. Tezo dodatno potrди informacija, da se agitos, sestavni del te verzije, uporablja od leta 2006. V statutu (2019) najdemo tudi razlago simbola: »V celoti znak predstavlja športnika, ki je grajen na osnovi silhuete Triglava in ga dopolnjuje mednarodni znak (IPC), ki ponazarja medsebojno sodelovanje. Uporabljene so rdeča, bela, modra (nacionalne barve) in zelena barva.« Znak dopolnjuje izpis uradnega imena zveze, ki je postavljen ali

Slika 1.

pod znak s sredinsko poravnavo ali pa levo od znaka z desno poravnavo. Za obstoječ simbol je bilo ugotovljeno, da ga mnogi vidijo, kot da potuje levo, kar v zahodnih kulturah pomeni nazaj, in s tem ne ustreza željenemu vtisu organizacije, to je usmerjenost naprej, v prihodnost. Zaradi dolgega uradnega imena organizacije smo naleteli tudi na težave pri berljivosti napisa v oglasnih sporočilih ter digitalnih kanalih, saj za take primere ni bilo predvidene alternativne verzije.

Proces prenove vizualne podobe Zveze ŠIS-SPK

O novem logotipu smo se z naročnikom začeli pogovarjati konec leta 2019, ko je Mednarodni paralimpijski komite (IPC) predstavil novo celostno grafično podobo z osveženo podobo agitosa. Skupaj z novo grafično podobo je IPC podal tudi smernice uporabe agitosa, ki natančno opredeljujejo kompozicijo nacionalnih paralimpijskih komitejev v odnosu do mednarodnega simbola paralimpijskih iger. Nacionalni simbol mora biti po novem umeščen v zgornji del kompozicije, v sredini je napis, v spodnjem delu pa simbol agitosa. Za prilagoditev tem smernicam je bil predviden rok do konca leta 2023.

Slika 2: Navodila IPC za preoblikovanje logotipa (vir: National paralympic committee emblem guidelines, 2021).

Simbol paralimpijskih iger sestavljajo trije »agiti«, obarvani rdeče, modro in zeleno, ki obkrožajo točko na belem polju. Agito (»gibam se« v latinščini) je simbol gibanja v obliki asimetričnega polmeseca. Barve agitosa z belim ozadjem predstavljajo tri barve, ki so najpogostejše zastopane v državnih zastavah po vsem svetu. Trije agiti obkrožajo središčno točko, da bi poudarili vlogo, ki jo ima IPC pri združevanju športnikov z vseh koncev sveta, s tem da jim omogoča tekmovanje. Ob prenovi leta 2019 je bila »forma Agitosa preoblikovana

tako, da je vsak od treh posameznih sestavnih delov popolnoma enak. Prav tako je bil spremenjen razmik in geometrija, tako da se zdaj trije Agitosi vrtijo okoli skupne osrednje točke. Barve so z zadnjo prenovo posodobljene, da ustrezajo dinamičnim paralimpijskim vrednotam. Zaradi trajnostnega razvoja in zmanjšanja količine črnila pri tiskanju so uporabili rdečo, modro in zeleno barvo, ki jo Mednarodni olimpijski komite uporablja za olimpijske kroge« (NPC Emblem Guidelines, 2021).

Ob predelavi obstoječega logotipa Zveze ŠIS-SPK po smernicah IPC-ja bi ta izgubil pomen. Agitos je bil namreč del simbola, kar po novih smernicah ni več dovoljeno. Rešitev je bila popolna prenova logotipa, vključno s simbolom.

S podobnim izzivom se je leta 2015 srečal tudi OKS, ki je takrat popolnoma prenovil celostno grafično podobo, ki je nadomestila podobo iz leta 2008. »Vizualna identiteta je bila zastarela tudi zaradi novih usmeritev in novih kriterijev s strani Mednarodnega olimpijskega komiteja« (Koželj Harej, 2018). Časovnica lansiranja nove podobe se je ujemala z olimpijskimi igrami v Riu, kar se je izkazalo za uspešno strategijo. »Izbira načina in kanala komunikacije, prilagojene posamezni ciljni skupini, je imela ključen vpliv na rezultat preznamčenja, saj le-ta ni odvisen le od spremembe vizualne identitete, ampak predvsem od načina komunikacije in dogodkov, ki so sledili in ji dali pomembno strukturo. Eden ključnih dogodkov so bile zagotovo olimpijske igre Rio 2016, na katerih se je Slovenija prvič predstavila z novim logom« (Koželj Harej, 2018). Na podlagi ponovljenih raziskav o prepoznavnosti OKS se je ta najbolj povečala ravno po olimpijskih igrah v Riu. »Rezultati kažejo, da je stopnja prepoznavnosti znamke OKS-ZŠZ na vsaki dve leti narasla za nekaj odstotnih točk, najbolj pa se je povečala komaj eno leto po preznamčenju, torej od leta 2015 do 2016, ko se je rezultat izboljšal za kar 10,7 odstotnih točk« (Koželj Harej, 2018).

S prenovo vizualne podobe blagovne znamke Zveze ŠIS-SPK smo sledili tudi Strategiji za obdobje 2019–2029, saj smo želeli zvezo ustrezneje pozicionirati kot sodobno in v prihodnost usmerjeno organizacijo. Eden od ciljev strategije 2019–2029 je »povečanje prepoznavnosti delovanja Zveze ŠIS-SPK in parašportnikov v medijih in javnosti«, zaradi česar smo želeli ustvariti enostaven simbol, ki ga zlahka povezujemo s parašportom (Škantelj, 2022).

Pomembno izhodišče je bila uporaba nacionalnega simbola – Triglava. Ta se kot simbol med drugim uporablja v znakih Košarkarske zveze Slovenije in Veslaške zveze Slovenije ter se kot simbol pogosto uporablja v zvezi s Slovenskim športom, med drugim se je pojavil v simbolu za Eurobasket 2013. Med podrobnim pregledom simbolov tujih paralimpijskih komitejev smo ugotovili, da so najprepoznavnejši ravno tisti, ki se navezujejo na nacionalno oz. nacionalno-športno simboliko. Med bolj prepoznavnimi logotipi so simboli nizozemskega komiteja s tulipanom, francoskega s petelinom ter britanskega z levom. Še posebej sta se nam zdela zanimiva britanski in francoski primer. Oba britanska komiteja, olimpijski ter paralimpijski, namreč uporabljata simbol leva, le da je ta nekoliko drugačen, pri tem pa sta barvno identična. Francoski ekipni simbol je z nedavno prenovo postal celo identičen tako za olimpijsko kot paralimpijsko ekipo.

Slika 3: Ekipni logo olimpijcev in paralimpijcev Velike Britanije (vir: <https://www.teamgb.com/>, <http://paralympics.org.uk/>).

Slika 4: Ekipni logo olimpijcev in paralimpijcev Francije (vir: <https://cijm.org.gr/team-france-has-unveiled-its-new-emblem/>).

Novi simbol paralimpijskega komiteja je kombinacija nacionalnega simbola, prstana in trikotnikov, ki tvorijo puščico. Z usmerjenostjo navzgor parašportnike vzpodbuja, da kljub raznim oblikam oviranosti vztrajno trenirajo za vedno boljše rezultate. Krožna oblika prstana ponazarja združevanje vseh organizacij, ki se ukvarjajo s športom invalidov, ter pomembno vlogo Zveze ŠIS-SPK pri opolnomočenju njenih članov. Konstrukcija simbola, sestavljena iz trikotnikov, je tudi povsem funkcionalna, saj jo je lažje kombinirati z dresi paralimpijske reprezentance, za podobo katere skrbi OKS. S celostno podobo OKS sta usklajeni tudi glavni barvi – svetlo modra in zelena.

Slika 5: Razlaga simbola Zveze ŠIS-SPK (vir: Priročnik CGP Zveze ŠIS-SPK).

V skladu s smernicami Mednarodnega paralimpijskega komiteja smo izdelali štiri verzije logotipa. »Vsaka NPC mora sprejeti institucionalni emblem in ga uporabljati za svoje institucionalne dejavnosti. Poleg tega imajo NPC možnost ustvariti emblem za uporabo v komercialne namene ali namene nacionalne ekipe, na primer za licenciranje

sponsorjem ali za reprodukcijo na kompletu nacionalne ekipe« (NPC Emblem Guidelines). Prva t. i. institucionalna verzija vsebuje napis v slovenskem jeziku s polnim imenom »Zveza za šport invalidov Slovenije – Slovenski paralimpijski komite« oz. v angleškem jeziku »Slovenian Paralympic Committee«. Druga, ki je namenjena komercialni rabi v zvezi s sponzorji ter na dresih reprezentance, pa vsebuje napis »Paralimpijska ekipa Slovenija« ter »Paralympic Team Slovenia« v angleški inačici. Dodatno smo izdelali še horizontalne verzije vseh logotipov.

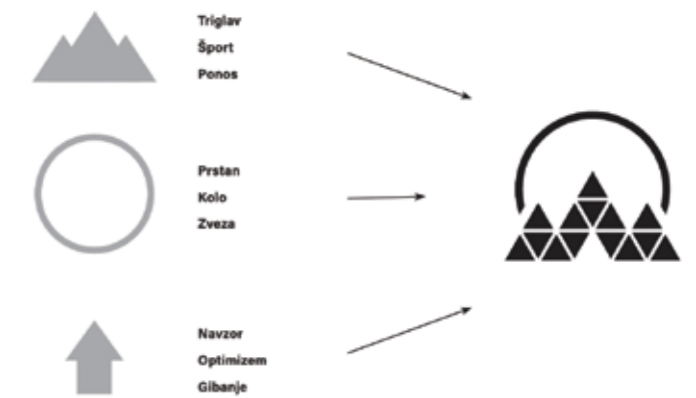
Slika 3.

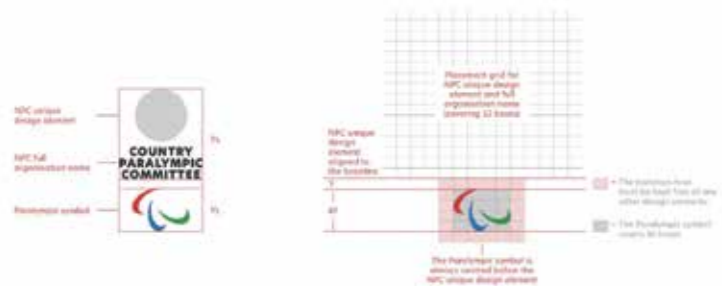
Slika 4.

Slika 5.

Navodila IPC za preoblikovanje logotipa (vir: National paralympic committee emblem guidelines, 2021).

Slika 6: Institucionalni logotip (vir: Priročnik CGP Zveze ŠIS-SPK).

Slika 7: Komercialni/ekipni logotip (vir: Priročnik CGP Zveze ŠIS-SPK).

V priročniku celostne grafične podobe smo natančno opredelili uporabo logotipa ter definirali barve in vse uporabljene tipografije. Predvideli smo vse ključne aplikacije za poslovno komunikacijo, kot so dopisni list, žig, kuverta in poslovna mapa. Poenotili smo videz promocijskih materialov, kjer se kot sekundarni element pojavlja vzorec, sestavljen

iz barvnih štirikotnikov. Za digitalne kanale smo zaradi njihovih tehničnih specifik predvideli alternativno uporabo logotipa samo z znakom.

Slika 8: Primer uporabe CGP Zveze ŠIS-SPK za poslovno komunikacijo (vir: Lastni vir).

“Uvedba nove celostne grafične podobe je predvidena postopoma, najprej v digitalnem okolju. Zaradi skrbi za okolje je predvideno prehodno obdobje, ko se bo lahko do porabe potrošnega materiala uporabljal še stari logotip. V olimpijskem letu 2024 pa bo prenovljena podoba naše parašportnike pospremila v Pariz tako na dresih kot na promocijskih materialih.”

Slika 9: Primer uporabe CGP Zveze ŠIS-SPK za oglaševanje (vir: Lastni vir).

Slika 8.

Slika 9.

Sklep

V dinamičnem okolju športnih organizacij ima prenova vizualnih podob blagovnih znamk zelo pomembno vlogo. V sodobnem času, ko sta inkluzivnost in paralimpijske vrednote pomembni družbeni temi, se pomen vizualne podobe še povečuje. V tem članku smo preučili prenovno podobo Zveze ŠIS-SPK in analizirali, kako je nov logotip presejal zgolj estetske vidike.

S predstavitvijo smernic Mednarodnega paralimpijskega komiteja in študijo tujih ter domačih primerov smo k prenovi pristopili celovito ter premišljeno. Glavni cilj je bil okrepi prepoznavnost, povezanost in vključenost športnikov invalidov v Sloveniji ter učinkovito udejanjiti vizijo Zveze ŠIS-SPK za naslednje desetletje.

Novi logotip simbolizira gibanje in rast športnikov invalidov. Prenova sledi strategiji organizacije ter ustvarja sodobno, enotno in prepoznavno podobo, ki športnike invalide vzpodbuja, da premagujejo ovire in dosegajo najboljše rezultate. Hkrati je nova podoba bolj fleksibilna in lažja za uporabo, zlasti v digitalnih medijih. Prehod na novo podobo bo postopen in okolju prijazen, z občasno uporabo starega logotipa v prehodnem obdobju, da zmanjšamo porabo materiala.

V zaključku poudarjamo, da nov logotip Zveze ŠIS-SPK presega svoj simbolni pomen. Je odraz vrednot, zavez in skupnega cilja, ki ga delita paralimpijsko gibanje in slovenska družba. Prenova vizualne podobe ne prinaša le estetskih izboljšav, temveč tudi simbolno napredovanje k večji prepoznavnosti, vključenosti in odličnosti slovenskega parašporta.

Viri in literatura

Aaker, D. A. (2010). *Building strong brands*. New York: Free Press.

Koželj, K. (2018). *Preznančenje organizacije na primeru Olimpijskega komiteja Slovenije – Združenja športnih zvez: magistrsko delo*. Pridobljeno s <https://repozitorij.uni-lj.si/IzpisGradiva.php?id=104826>.

Mediana (2021). *Raziskovalno poročilo: percepcija parašporta in parašportnikov*. Ljubljana: Mediana.

Neumeier, M. (2006). *The brand gap: How to bridge the distance between business strategy and Design*. San Francisco: New Riders.

National paralympic committee emblem guidelines (2021). Bonn, International Paralympic Committee.

Okorn, J. (ur.) (2022). *Zbornik: Zveza za šport invalidov Slovenije – Slovenski paralimpijski komite: 60 let: 1962–2022*. Ljubljana: Zveza za šport invalidov Slovenije – Slovenski paralimpijski komite.

Šmid, D. (2023). *Priročnik celostne grafične podobe: Zveza za šport invalidov Slovenije – Slovenski paralimpijski komite*. Ljubljana, Zveza za šport invalidov Slovenije – Slovenski paralimpijski komite.

Rand, P. (1986). *Priročnik celostne grafične podobe podjetja Next*. Pridobljeno s <https://www.printmag.com/daily-heller/paul-rand-steve-jobs/>.

Repovš, J. (1995). *Kako nastaja in deluje učinkovita, tržno usmerjena celostna grafična podoba kot del simbolnega identitetnega sistema organizacij*. Ljubljana: Studio Marketing.

Soto, D. (2020). *Know your onions. Corporate identity*. Amsterdam: Bis Publishers.

Slovar slovenskega knjižnega jezika, druga, dopolnjena in deloma prenovljena izdaja (2014). Pridobljeno s www.fran.si.

Statut Zveze ŠIS-SPK (2019). Pridobljeno s <https://www.zsis.si/ozvezi/statut/>.

Škantelj, J., Štrumbelj, B. (ur.) (2020). *Strategija Zveze za šport invalidov Slovenije – Slovenskega paralimpijskega komiteja za obdobje 2019–2029*. Ljubljana: Zveza za šport invalidov Slovenije – Slovenski paralimpijski komite.

Wheeler, A. (2018). *Designing brand identity: an essential guide for the entire branding team*. Peta izdaja. Hoboken, New Jersey: John Wiley & Sons.

Drugo največje športno priznanje v Janezove roke

Piše: Jože Okoren

(foto: Zsis.si)

Rojen Slovenjgradčan, sedaj Velenjčan, Janez Hudej, vsestranski športnik, je dobitnik drugega najvišjega priznanja v Republiki Sloveniji za šport – to je Bloudkova plaketa. Kljub temu, da o Janezu vemo skoraj vse, velja spomniti, kaj pomeni priznanje Stanka Bloudka in zakaj ga podeljujejo samo najzaslužnejšim.

Inženir Stanko Bloudek je bil zelo znan slovenski športnik in športni delavec mednarodnega slovesa, tudi letalski konstruktor in predvsem konstruktor smučarskih skakalnic (še posebej v Planici). Bil je tudi konstruktor drugih športnih objektov. Preizkusil se je v različnih športih, največ v smučarskih skokih. Je eden izmed slovenskih športnih velikanov. Deloval je v prvi polovici prejšnjega stoletja.

Bloudkova priznanja podeljuje država (ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport) od leta 1965. Najvišje družbeno priznanje za šport v Sloveniji je Bloudkova nagrada, drugo najvišje priznanje pa je Bloudkova plaketa. To priznanje si je po mnenju Odbora za podeljevanje priznanj v številni konkurenci več kot zaslužil Janez Hudej, športnik, predvsem atlet, organizator in enkratni motivator ter mentor mlajšim – predvsem paraplegikom. Na

vseh teh področjih je dejaven že štiri desetletja. Bil je udeleženec štirih paralimpijskih iger, v svetovnem vrhu v svoji kategoriji in (s precej smole) s kar nekajkrat osvojenim nevhvaležnim četrtem mestom. Lahko pa se pohvali z osvojenimi medaljami na evropskih in svetovnih prvenstvih. Je večkratni državni prvak in rekorder v atletskih disciplinah (krogla, disk in kopje).

Poleg športa je pomembno vlogo odigral na organizacijskem področju športa invalidov. Že pred tremi desetletji je uvedel računalniški izračun rezultatov v atletiki in vodenje tekmovanj s sodelavci. Poleg samo nekaterih navedenih njegovih športnih rezultatov in drugih pomembnih dosežkov je bil kar nekaj mandatov zelo uspešen predsednik Društva paraplegikov JZŠ. Ni pa zanemarljivo, da vrsto let deluje tudi v organih Zveze paraplegikov Slovenije. Ob vsej tej športni in drugi družbeni angažiranosti je bil redno zaposlen v priznanem podjetju.

Janezu je bilo priznanje podeljeno v začetku tega leta na Brdu pri Kranju v prisotnosti najvišjih državnih predstavnikov. V obrazložitvi so bili navedeni njegovi, predvsem športni uspehi, kot pomemben prispevek k slovenskemu športu.

Janez, velja, da za izrečene čestitke ni nikoli prepozno, zato ČESTITAMO in hvala za tvoj bogat prispevek športu. Ostani takšen, kot si, in se že veselimo naših naslednjih skupnih projektov.

Nagrada v prave roke.

Janez Hudej, še enkrat iskrene čestitke!

Vsak mesec Tempo na nacionalni televiziji

Piše: Drago Perko

(foto: Zsis.si)

Od junija letos je na sporedu TV Slovenija 2 nova oddaja o parašportu, vodita jo vrhunska parašportnika Manca Smrekar in Anej Doplihar.

Prisotnost v medijih, nenehno ozaveščanje javnosti o pomenu parašporta in možnostih za ukvarjanje z njim je ena od ključnih nalog naše zveze. Tudi zato smo skupaj s partnerji zveze podprli projekt mesečne oddaje Tempo, ki je na sporedu vsak tretji petek na TV Slovenija 2, predvajajo pa jo še na sedmih regionalnih televizijskih postajah po vsej Sloveniji. Jedro ekipe, ki izvedbeno pripravlja oddajo Tempo, tvorijo Tina Uršič, Blaž Oman, Anže Furlan in Jure Gaspari. »Vsi smo v pripravo športnih vsebin že dalj časa vpeti na različne načine, delo pri oddaji Tempo pa nam je še posebej ljubo. Blaž, Anže in Jure v prvi vrsti poskrbijo za sliko, jaz pa za vsebino, ki jo izberemo skupaj z zvezo,« pove urednica Tina Uršič.

Srčnost in predanost

»Pri svojem delu sem imela že večkrat priložnost srečati se s parašportom in v televizijskih prispevkih predstavljati parašportnike. Prav vsa ta srečanja in sodelovanja so mi ostala v lepem spominu in se zapisala na posebno mesto. Zato sem se vedno resnično veselila prav vsakega novega

sodelovanja. Ko sem prejela povabilo za sodelovanje pri novi oddaji o parašportu, se mi je zarisal nasmeh na obrazu. Ob misli na parašport in parašportnike sem takoj zagledala vse parašportnike, polne življenjske energije, srčnosti in predanega dela v športu, ter priložnost, da lahko soustvarjam vsebine, ki bodo njihova imena in dosežke, kot tudi pomen parašporta na splošno, ponesle med širši krog ljudi,« nadaljuje Tina Uršič.

Voditeljica oddaje sta paraplezalka Manca Smrekar in parakolesar Anej Doplihar. »Zdelo se mi je prav, da mesto voditeljice oddaje prevzame kdo iz sveta parašporta, nekdo, ki iz prve roke pozna svet parašporta in ne samo oseba, ki zna lepo govoriti. Želeli smo, da dobi kdo od parašportnikov priložnost preizkusiti se v voditeljski vlogi. In tako smo dobili dva

voditelja, dva luštna in srčna športnika, ki se zdaj spoznavata tudi s televizijskim delom. Oddaja je živa stvar in se ves čas še oblikuje, skupaj z njo pa se oblikujemo tudi vsi njeni sodelavci in soustvarjalci. In, ja malce se že ponavljam, ampak res smo prav vsi veseli, da smo lahko del tega projekta,« sklene Tina Uršič.

»Ko so mi predstavili idejo o novi oddaji Tempo, sem bil najprej skeptičen, če bom tej nalogi kos. Ponudila se mi je priložnost,

tempo
ODDAJA O PARAŠPORTU

ki sem jo po krajšem razmisleku zagrabil in ni mi žal. Upam in veselim se, da lahko pripomem k razvoju parašporta v Sloveniji, da ga skupaj spravimo na višjo in predvsem še bolj prepoznavno raven. Pohvale vredno je, da se oddaja predvaja na TV Slovenija, kar pripomore k dobri gledanosti. Trudil se bom, da bom iz oddaje v oddajo boljši sovoditelj, da bodo oddaje čim bolj zanimive,« pristavi Anej Doplihar.

»Moj vtisi vodenja oddaje so pozitivni. Prva oddaja je bila sicer zelo hektična, saj je izziv govoriti besede brez zatikanja, si zapomniti besedilo, biti siguren vase in zaupati, da bo dobro izpadlo. V drugi in naprej v tretji oddaji je šlo že bolj tekoče. Zavedala sem se tudi pomembnosti te teme, ki ima ogromen pomen za nas posameznike v širši družbi. Oddaja je obogatila pomen parašporta in invalidov v športu. Tisti, ki smo že v športu in tekmuje, poznamo pomembnost in pozitiven vpliv, ki ga ima na naše življenje. S tem opozarjamo, da smo tudi invalidi športniki, ki dosegamo rezultate in se ženemo. Zame je sporočilo oddaje pomembno, saj si želim, da ustvarjamo in hkrati ohranjamo odprto in vključujočo skupnost, ki bi spodbujala invalide in gradila mostove med ljudmi,« o svoji vlogi in pomenu oddaje razmišlja Manca Smrekar.

Nagovarjajo mlade

»Slovenski invalidi predstavljajo več kot 10 % državljanov Republike Slovenije, zato si Televizija Slovenija prizadeva v svoje programe vključiti

ustrezno količino invalidskih vsebin. Z njimi spodbujamo aktivno udejstvovanje invalidov na vseh področjih družbenega življenja. Poslanstvo Športnega programa je invalidom približati tekmovalni šport in rekreacijo. Posebej pomembno je, da ustvarjamo privlačne vsebine, ki k ukvarjanju s športom nagovarjajo mlade invalide, hkrati pa osebam, ki so zaradi bolezni ali nesreče prisiljene spremeniti način življenja, približajo katero od mnogih parašportnih disciplin. Tudi zato smo junija v programsko shemo vključili oddajo Tempo, ki vsak tretji petek v mesecu prinaša zanimive zgodbe in novice iz sveta parašporta,« pa novi oddaji na pot dodaja Gregor Peternel, odgovorni urednik športa na TV Slovenija.

Tudi Manca je navdušena nad vodenjem in oddajo.

Tišina, snemamo.

VSAK TRENUTEK ŠTEJE

TOYOTA YARIS CROSS
HYBRID ELECTRIC

HITRA DOBAVA | DO 10 LET JAMSTVA

Povprečna poraba goriva za vozila Toyota Yaris Cross: od 4,4 do 6,2 l/100 km in emisije CO₂: od 100 do 140 g/km. Emisijska stopnja: za 1,5 EURO 6 AP. Emisije NOx: od 0,0033 do 0,0093 g/km. Oglikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanjega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delce PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov. 10 letno jamstvo hibridne baterije velja ob rednih testih hibridne baterije (HHC) na 1 leto ali 15.000 prevoženih km (kar nastopi prej) pri pooblaščenih prodajno-servisni Toyotini trgovski mreži. Po preteku tovarniške garancije vam ponujamo brezplačno vključitev v program jamstva Toyota Relax (vse do starosti 10 let ali 185.000 km). Slika je simbolična. Več na www.toyota.si